

Юрій ЯСІНОВСЬКИЙ (Львів)

**МАТЕРІАЛИ ДО БІОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА
СПІВЦІВ І МУЗИК ДАВНЬОЇ УКРАЇНИ:
ПЕРЕПISУВАЧІ НОТОЛІНІЙНИХ ІРМОЛОЇВ**

Продовжуємо публікувати матеріали до біографічного словника співців і музик давньої України¹. Увазі зацікавленого Читача пропонуємо імена церковних співців, реґентів, священників, дяків і вчителів, які переписували нотолінійні Ірмолої. У 1129 рукописах нами віднайдено 223 імени переписувачів: 20 імен опубліковано в окремому покажчику каталогу рукописних Ірмолоїв ЛНБ², 15 — в огляді Ірмолоїв ленинградських збірок³; 220 імен — в окремому покажчику нашого каталогу Ірмолоїв⁴, і ще три імени стали відомими з новознайдених Ірмолоїв⁵. Зроблено також спробу осмислення фігури переписувача з огляду на його професійне та соціальне становище⁶.

Уперше в практиці літургійних книг Східного обряду в нотолінійних Ірмолоях їхні переписувачі виносять своє ім'я на титульну сторінку, повідомляючи час і місце створення книги та своє ім'я. Нерідко ці відомості доповнено обставинами створення рукопису, уточнюється фаховий і соціальний статус переписувача. Окрім традиційних дяка, диякона, ченця чи священника, серед переписувачів бачимо вчителів-дидаскалів чи бакалаврів, художників і міських писарів, палітурників, студентів та учнів. Їх об'єднувала практична діяльність на ниві літургійного співу.

¹ Перший випуск таких матеріалів був присвячений співцям і музикам Василянського чину за збіркою «Катафальк чернечий»; див.: Ю. Ясіновський. Матеріали до біографічного словника співців та музик давньої України // *Καλοφωνία: Науковий збірник з історії церковної монодії та гимнографії*, ч. 2. Львів 2004, с. 272–274.

² *Нотолінійні рукописи*, с. 95.

³ Ю. Ясіновський. Ленинградская коллекция, с. 102–103.

⁴ Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські нотолінійні Ірмолої 16–18 століть*. Львів 1996, с. 493–497.

⁵ Ю. Ясіновський. Виправлення, уточнення і доповнення до Каталогу нотолінійних Ірмолоїв // *Καλοφωνία*, ч. 2. Львів 2004, с. 157–193.

⁶ Ю. Ясіновський. Украинские ирмологии и их создатели // *Книга в России до середины XIX века*. Ленинград 1985, с. 48–49; Ю. Ясіновський. Соціальна функція українських нотних Ірмолоїв // *Рукописна та книжкова спадщина*, вип. 2. Київ 1994, с. 63–72 (тут опубліковано 112 імен переписувачів, які подали в рукописах відомості про свої фах та соціальний статус).

Уведення в науковий обіг імен співців-переписувачів нотолінійних Ірмолоїв значно розширює музичний біографічний словник, який стане частиною створюваного Національного біографічного словника.

Словник укладено на підставі українських і білоруських пам'яток, і тому до нього включено й білоруські імена. Проте діяльність білоруських співців не обмежувалася лише власне білоруськими землями, яскравим прикладом чого є творча діяльність білоруса Єлисея Ільковського, яка в основному протікала в Україні⁷.

Біограми складаються з короткої біографічної довідки, джерельних покликів із більшими або меншими цитатами та основної бібліографії.

Абрамович Семен (Семион), Жидачів, 1726 р. переписав Ірмолой⁸.

Дж.: «Сія книга глаголемая Ірмолой [...] списася многрѣшнимъ рабом Семионом Абрамовичом Жидачовски[м...] Anno Dni 1726, 23 septembris» (переписувач, тит. арк.). — ЛНБ, НД 146.

Лит.: И. Свенцицкий. Церковно- и русско-славянские рукописи, с. 34, № 83; *Нотолінійні рукописи*, № 58; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 695.

Андрій, попович раделицький, 1725 р. переписав Ірмолой у с. Раделичах.

Дж.: «Bonus finis [...] Koniec. Anno Domini 1725. Koniec Hlasu Wosmomu [...]. Jędrzey Porowicz Radelickij» (переписувач, арк. 219 зв., подібні записи є наприкінці інших гласів). — ЛНБ, НД 135.

Лит.: И. Свенцицкий. Церковно- и русско-славянские рукописи, с. 382, № 79; *Нотолінійні рукописи*, № 55; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 562.

Антонович Іван (Іоан), дидакал бобрецький, пізніше пресвітер бориницький; 1690 р. у містечку Бібрці та 1703 у Бориничах переписав два Ірмолої.

Дж.: «Іоанъ Антоновичъ на той часъ дидакалъ бобрецькій. Року Божія 1690» (переписувач, наприкінці задостойника «О тобі радується»), — Бавнбрук, Церковний музей, США; «Съ Богом начинаемъ Ірмолой. [...] Списася року Божія 1703-го Іоанном Антоновичом презвытером Бориницькым» (переписувач, тит. арк.). — ЛНБ, МВ 38.

Лит.: Я. Гординський. Рукописи монастиря св. Онуфрія, с. 43–45, № 38; *Нотолінійні рукописи*, с. 52, № 85; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 490; Ю. Ясіновський. Виправлення, доповнення, № 1122.

Аранесович Гавриїл, чернець, ієродиякон (1667), ієромонах (1669), переписав нотний Ірмолой (1673). Білорус, родом із Полоцька, прийняв постриг у Чернігівському Іллінському м-рі, там само на дякона його висвятив Чернігівський архієпископ Лазар Баранович; на

⁷ І. Мицько. Єлисей Ільковський // *Лавра* (Львів 1999/4) 53–54.

⁸ Тут і далі йдеться про нотолінійні Ірмолої.

священника висвячений архієпископом Смоленським Філаретом у церкві Різдва Христового Сава-Сторожевського м-ря під Москвою. У тому ж м-рі, у церкві Сави Сторожевського, у серпні 1673 р. завершив свого нотолінійного Ірмолоя (називає його Стихиралник), скомпільованого з «книг Ірмолоєв як с киевскаго напѣлу, также из беларускаго, почасті из Московіи», якого вклав до церкви Різдва Богородиці того ж м-ря в пам'ять своїх батьків (3 грудня 1677).

Дж.: «Сия книга глаголемая Стихиралник [...] мене трудившагося бога ради прости іеромонаха Гавриіла Аранесовича полочаници, а постриженика Черниговскаго во обѣтели святого славнаго пророка Илѣи близ града едино поприще на горах Болдинских там же и діяконство приемаля от преосвященнаго архієпископа Лазаря Барановича Чер[ніговскаго] и Нов[городскаго] Хр[истолюбиваго] в лѣто от рождества Христова 1667 мѣа іюлія 8 дня на святого мученика Прокопѣя і в попы поставлен божіим изволеніем на Москвѣ пры его царском пресвѣтлом велічествѣ в дому рождества пречистыя богородици и чудотворца Савы Сторожевскаго что на Сторожах во лѣто от рождества Христова 1669 мѣа декабря 6 дня, а составил архієпископ Филарет Смоленский; а сей Стихиралник написал в лѣто от рождества Христова 1673 мѣа августа на Москвѣ в домъ чудотворца Савы Сторожевскаго [...]» (переписувач, на внутр. частині нижньої обкладинки); «Книга вѣдалъ вклада по своихъ родителейхъ в дом рождества пресвятыя Богородицы и великаго чудотворца Савы Сторожевскаго монастыря Божественнаго рода тоя ж обѣтели черной попь Гаврило черниговѣць по своихъ преставлихся родителяхъ в вѣчное пуменовение [!]177 [очевидно — 1677] году декабря в 3 день на преставление чудотворца Савы надписовав своею рукою» (переписувач, арк. 1–109). — ГИМ, Син. п. 172.

Лит.: Ю. Ясіноўскі. Беларускія Ірмалоі, с. 54; Ю. Ясіновський. Джерела вивчення, с. 17-18; Ю. Ясіновський. Нотний ірмолой Гаврила Аранесовича; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 191.

Баделовський Данило (Даніил), 1737 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «[Сі]є поем на бденіяхъ всенощныя въ праздникы Господскія Богородичны и святымъ імѣющымъ поліелеосъ. Начертася року Божія 1737 мѣа мая 9 дня, зѣло и зѣло окаянный Даніиль Бад[е ?]ловскій» (переписувач, титульній арк.). — НБУВ, Худ.-пром. муз. 764.

Лит.: С. Щеглова. Описание рукописей, с. 10, № 29; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 736.

Беднарський Григорій, 1774 р. переписав Ірмолой.

«[...] Исписася рабом Божіим Григорієм Беднарским. Року Божія 1774 мѣа марта 9 дня» (мабуть, запис переписувача на тит. арк.). — Місце знаходження рукопису не відоме.

Лит.: Н. Теодорович. *Историко-статистическое*, с. 451; Д. Абрамович. Несколько слов, с. 116, № 7; А. Рогов. *Сведения*, с. 202, № 365; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 962.

Березовський Феодор, м. Остріг, 1725 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга глаголемая Ірмолой. Списася во градѣ Острозѣ през много грѣшнаго раба божого Феодора Березовскаго Року божого 1725 мѣа октоврія дня 15» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, ДА 103 Л.

Лит.: А. Лебедев. *Рукописи*, с. 44–45, № 103; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 151, № 130; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 560.

Білецький, переписав Ірмолой у кін. XVII — на поч. XVIII ст.

Дж.: «Ten jest jarmołoj własny pana Iwana Bieleckiego, muu oyciec jego pisał» (арк. 28 зв.). — НБУВ, ДА 89 Л.

Лит.: А. Лебедев. *Рукописи*, с. 38, № 89 (Муз. 509); Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 150, № 116; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 350.

Білінський Константин, отрок, маляр-ілюстратор, м. Канчуга, при церкві Покрови в останній чв. XVII ст. і 1691 р. переписав два Ірмолої.

Дж.: монограми і підписи переписувача як художника-ілюстратора: «К. Б.» (арк. 98 зв., 325 зв.), «Константин Б.» (188 зв.), «[Конс]тантин Бѣлѣнскій отрокъ» (арк. 325 зв.). — НМЛ, 0 9.

«Ірмолой сирѣчь Пѣснотвореніе [...]. Списа же ся в мѣстѣ Канчузѣ при храмѣ Покровѣ пресвятыя владичица нашея Богородица и присно дѣвы Марія. Многрѣшным рабом божіим Константым Бѣлинским. Року божія 1691 мѣца іюня дня 28. Коштом и накладом их милостей панов П: братства Канчузкаго» (переписувач, тит. арк.). — БРАН, Калужн. 15.

Лит.: А. Петрушевич. *Сводная летопись*, вип. 1, с. 234–235; А. Багрий. *В защиту*, с. 14, № 38; Ю. Ясиновський. Ленинградская коллекция, с. 102–105; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 406, 408, 417, 420, № 133, 188; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 216, 316.

Біцький Фома, с. Голосків, при церкві Воскресіння 1743 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Издан тцаніем же Фомою Бѣцким списася в веси Голосковѣ храма Вѣскресенія Христова року от создания мира 7251, от рождества Христова 1743 мѣца септєврія дня 13» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 5447.

Лит.: Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 147, № 42; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 768.

Бобрецький-Прончанський Гавриїл, м. Перемишляни, при церкві Миколая 1738 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой [...] трудолюбіем исписася многрѣшним рабом божіим Гавриїлом Бобрецьким при храмѣ святителя Христова Миколая у градѣ Перемишлянах Рок Божія 1738 мѣца іюня» (переписувач, тит. арк.); «Благодару тя Господи боже мой яко дал еси сей Ярмолой [...]. Гавриил Прончанскій» (переписувач, наприкінці кодексу, арк. 231 зв.). — ЛНБ, ОН 519.

Лит.: *Нотолінійні рукописи*, с. 67–68, № 121; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 739.

Бориславський Яків, м. Перемишль, при катедрі Івана Хрестителя 1747 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга глаголем[ая] Ирмолой. [...]. Виписана естъ въ градѣ Перемишлю при катедрѣ святаго Крестителя Господня Іоанна с помощью Божіей. Начертася рабомъ Божіемъ Яковомъ Бориславским року Божія 1747-го мѣца априля дня 11» (переписувач, тит. арк.). — Варшава, ВН, Акс. 2447.

Лит.: J. Jasinowskyj. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 412, № 2; Ю. Ясиновський. Українські та білоруські Ірмолої, № 784.

Бочковський Тимофій (Тимофей), с. Шрубків Межибозького ключа, 1741 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Сий Ярмолой раба божія Тимофея Бочковского. Списася во веси Шрубковъ у Ключу Межибозком 1741 [року]» (переписувач, арк. 62, в заставці; повтор. на арк. 192). — НБУВ, ДА 104 Л.

Лит.: А. Петрушевич. Сводная летопись, вип. 2, с. 207; А. Лебедев. Рукописи, с. 45, № 104; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 151, № 131; Ю. Ясиновський. Українські та білоруські Ірмолої, № 755.

Брезина Гавриїл Іванович (?), 1656 р. переписав Ірмолою.

«Року 1656 Гавриїл Іванович Брезина рукою [власною]» (наприкінці рукопису, мабуть, переписувач). — Місце знаходження рукопису невідоме.

Лит.: Каталог выставки XIV Археологического съезда в Чернигове, с. 9, № 62; Ю. Ясиновський. Українські та білоруські Ірмолої, № 107.

Бронницький Симеон, переписувач і маляр-ілюстратор, м. Богородчани, при церкві Успення, 1726 і в 2 чв. XVIII ст. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Ірмологіонъ сирѣчь катавасія. [... в Б]огородчанах [в церкві] Успеніи Пресвятой Богородици. Старанієм же и коштом Феодора Прегон'ского съоружена многогрѣшным Симеоном Бронницким 1726 [року] 7 іюля; 1726. Bronnicki» (переписувач, тит. арк.). — ЛІМ, Рук 86.

«Семион Бронницкій» (підпис маляра-ілюстратора в мініятурі, арк. 18 зв.). — НМЛ, F 301.

Лит.: И. Свенцицкий. Опись музея, с. 28, № 86; Ю. Ясиновський. Українські та білоруські Ірмолої, № 617, 697.

Бубліцький Ілля, священник, м. Комарне, при церкві Петра і Павла 1700 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Ірмолой [...]. Сооружися при храмѣ святых великих апостол Петра и Павла во градѣ Комарнѣ [...].» (переписувач, тит. арк.); «Per me scriptus est AEliaſ Bublicki: x Komary[nski] Anno Domini 1700 [далі обрізано]» (переписувач, арк. 347–348 — наприкінці рукопису). — ЛІМ, Рук 82.

Лит.: И. Свенцицкий. Опись музея, с. 27, № 82; J. Jasinowskyj. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 419, № 172; Ю. Ясиновський. Українські та білоруські Ірмолої, № 335.

Будзанович Стефан, піддячий у школі при церкві Різдва Богородиці, с. Соломна, 1725 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Ірмологион сирѣчь Пѣснослов. Списася рабом божіим Стефаном Будзановичом во веси Соломной при школѣ зостаючи за поддячого при бакаляру на имя Даміану Гнатушкіевичу при храмѣ Рождества Пресвятой Богородици за превелебнаго презвитера Соломскаго Року божого 1725 мѣа [...] дня 13» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 2731.

Лит.: Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 145, № 6; Ю. Ясиновський. Українські та білоруські Ірмолої, № 561.

Варнава, послушник, Манявський скит, 1684 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Сия книга Ирмолой напѣлу болгарскаго [...]. Року божого 1684 мѣа априля дня 2 совершися. Варнава, послушник свято скитский» (переписувач, тит. арк.). — Бухарест, CBS, ms slav. 10845.

Лит.: Е. Тончева. *Манатирѣт голям скит*; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 252.

Василієв Максим, житель Ворожби Сумської, 1736 р. переписав Ирмолой і 1740 р. вклав його до Миколаївської церкви в Сумах, де був дяком.

Дж.: «Написанѣ Максимомѣ Василієвымѣ жителемѣ Ворожбы Сумской 1736 года» (переписувач, тит. арк.); «1740-го мая 25 Сию книгу рекомую Ирмолой [...] до церкви святителя Христова Николая чудотворца бивший при сий же церкви дяком Максимѣ Василієвѣ». — ХНБ, 819158.

Лит.: П. Жолтовський. *Українська рукописна книга*, с. 1, іл. 1; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 734.

Василій, с. Монастирець, при церкві Богородиці 1711 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Ірмолой [...]. Списана бысть в селѣ Манастирцѣ при храмѣ святая Богородицѣ тцаніем Василя Року Божого 1711 мѣа [...].» (переписувач, тит. арк.). — ЛНБ, Петр. 323.

Лит.: *Нотолінійні рукописи*, с. 74, № 137; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 503.

Василій, Києво-Видубицький м-р (?), в останній чверті XVIII ст. переписав два Ирмолойі.

Дж.: «Предословіє [...] трудшася [...] азъ многрѣшній Василь [...]» (переписувач, арк. 3 зв.); «Предисловіє [... трудився] Василь» (переписувач, арк. 1). — НБУВ, I, 5575; I, 5576.

Лит.: В. Перетц. *Отчет об экскурсии в Киев*, с. 183, № 4; Ю. Ясіновський. *Нотні рукописи*, с. 147, № 51; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 968.

Власій (?), наприкінці XVII або на початку XVIII ст. переписав Ирмолой на Закарпатті.

Дж.: м. Егер (Угорщина), Б-ка Архієпископа, Т XIV, 14, 4044-I.

Лит.: Э. Балецкий Эгерский рукописный ирмологий; В. Pallagi, E. Zbiskó. *Az Egri Főegyházmegei*, с. 609, № 2; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 397.

Волошинович Олексій (Алексій), дидакал у школі при церкві Георгія на передмісті Дрогобича «При жупах», 1742 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Сей Ирмолой писал много грѣшній раб Бжій Алексей Волошинович Року Божія 1742 на той час дидакалом церкви святого велико мученика Христова Георгія на предградіи Дрогобицком При жупах» (переписувач, арк. 152 зв.). — НМЛ, F 566.

Приблизно тоді ж він як «baccalares scholae sub titulo sancti Georgii trans civitatem, ritus graeci» разом із дружиною продав поле Іванові Панькевичу, цеховому шевцеві та бакалярові школи при церкві св. Хреста.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 415, № 93; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 762; Я. Ісаєвич. Дрогобич у XVII–XVIII ст., с. 201.

Волошинський Андрій, бакалавр, с. Липиця Горішня, 1783 р. переписав Ірмолой; згодом, мабуть, був священиком у с. Домаморичах.

Дж.: «Jarmoloj wypisał Andreas Wołoszyński bakaławr wsi Lipicy Gornej w roku Panskim 1783 Anno ręką moją własno» (переписувач, арк. 1–9). — ЛНБ, НД 129. Мабуть, він же зробив запис на Ірмолої Q 142: «Сій Ярмолой есть церкви Успенія Богоматере села Домаморичь, подписана свящ. (?) А. Волошынским» (арк. 246).

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 988, 149.

Воропкович Стефан, з Драглева, у м. Ярославі, при церкві Богоявлення, у 2-й чверті XVIII ст. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сия книга глаголемая Ирмолой [...]. Списася во градъ Ярославлѣ при храмѣ Богоявления Господа Бога нашего Исуса Христа. Списа ею раб божій Стефан Воропкович⁹ з Драглева» (тит. арк.). — Варшава, ВН, Акс. 2605/а.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 412, № 18; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 687.

Гадинчак Михайл, бакалавр покаяцький, 1720 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ізволеніем [...] создах сію книгу глаголемую Ирмолой азъ смиренный Михайль Гадинчакъ бакаляръ Покаяцький Року божого 1720» (переписувач, арк. 172 зв.). — НМЛ, Q 161.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 526.

Ганашевич Іван (Іоан), с. Поздяч, при церкві Василя Великого 1732 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Совершился сія книга глаголемая Ирм[олой] раб божій Іоанъ Ганашевич в веси Поздячой при храмѣ святого Василя Велика[го ...] Року Бѣжія 1732 мѣца іюня дня 20» (переписувач, прикінцевий арк.). — НМЛ, Q 109.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 416, № 102; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 718.

Герман, ієромонах Хрестовоздвиженського м-ря в Полтаві, у сер. XVIII ст. спільно з ієродіяконом Спиридоном переписав Ірмолой.

Дж.: «[...] Ирмолой переписаний] ієромонахом Германом и ієродіяконом Спиридоном монастыра Полтавского» (переписувач, арк. 2–13). — НБУВ, I, 3860.

Лит.: Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 146, № 20; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 800.

Глитневич Василій, с. Джурів (?), 1760 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Во славу [...]. Списася сія книга Ирмологіон сирѣч Пѣснослов велебному отцу Іякову Никоровичу пресвитеру Ілѣнецкому Р. Б. 1760-го»; «Списася сей Ирмологіон брэнною рукою многогрѣшнаго раба божія Василя Глѣтневича» (переписувач, тит. арк. і зворот). — НМЛ, F 399.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 919.

⁹ У нашому Каталозі 1996 р. помилково надруковано Воропкевич.

Глобчастий Стефан, помічник учителя «вокального класу» Харківського колегіуму (1800), у 1802–1812 рр. переписав Ірмолой у двох томах.

Дж.: ХНБ, 819515 і 819515.

Лит.: Й. М. Миклашевський. *Музична і театральна культура Харкова*, с. 21, 97. Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 1070.

Глухий Василій, м. Київ, при Десятинній церкві Різдва Богородиці, 1718 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмологіон или пѣснословник. [...]. Написася сей Ірмологіон в богоспасаеом градѣ Києвъ при храмѣ Рождества Пресвятыя Богородицы Десятинныя недостойным рабом божіим Васи́лієм Глухим. Совершися в лѣто [...] от рождества Христова 1718 августа 7 дня» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 5565.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Нотні рукописи*, с. 147, № 49; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 516.

Глядкевич Яким (Іоаким), міщанчук турійський, міський писар у Милановичах, де при церкві Покрови 1687 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ирмолой си естъ спѣвальник [...]. Списая многогрѣшным Іоакимом Глядкевичом мѣщанчуком Туриским писаром мѣским Милановским при храмѣ Покров Пресвятая богородица в року 1687 мѣа [...]» (переписувач, тит. арк.). — РНБ, Кап. Q 15.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Ленинградкая коллекция*, с. 102–104; Н. В. Рамазанова. *Рукописные книги*, с. 54–56, № 32; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 255.

Головня Гавриїл, (1706, Глухів — 22.XII.1786, Санкт-Петербург) церковний співець, «генерал-бас» Придворної капели в Петербурзі (з 1738 р.), редактор і переписувач нотних Ірмолойі і партесних концертів (1758), укладач музично-теоретичних посібників (1767–1771 — РИИИ, ф. 2, оп. 1, № 837). Приїжджав до Києва для набору малолітніх співачків для Придворної капели, серед яких був, ймовірно, Григорій Сковорода (1742). Деякий час працював у Глухові (бл. 1743–1747), де зайняв посаду свого тестя, свящ. Мойсея Бугаєвського; згодом знову в Петербурзі, де 1752 р. і 1762 р. переписав два Ірмолойі. Підготував до друку перший у Росії нотний збірник і підручник церковного співу «Предувѣдомленіе о Ірмологіи», який, проте, не був надрукований. 1758 та 1767–1771 рр. уклав «Нотного пѣння азбука и партесного пѣння начатки» (зберігається в РГАДА).

Дж.: «Во имя [...] . В лѣто от Рождества Христова 1752 года. Написася в царственном градѣ Санкт-Петербурхи придворным певчим Гаврилом Головнею» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, ДА П. 351;

«Во славу [...] . Списая в царствующем градѣ Санктпѣтербургѣ 1762 год. Списал придворній пѣвчий Гаврила Головня мѣа марта во второй день» (переписувач, тит. арк.). — РНБ, ОЛДП, F 511.

Історія підготовки до друку *Азбуки* опрацьована Д. Разумовським: (РГБ, ф. 380, 4/1); копія *Азбуки* (там само, 21/2).

Лит.: П. Безсонов. Судьбы нотных певческих книг, с. 42; Н. Петров. *Описание рукописей*, вып. 2, с. 360, № 315; И. Вознесенский. *Церковное пение*, вып. 3; Н. Никольский. *Рукописная книжность*, с. 120; К. Харлампович. *Малороссийское влияние*, с. 829-831; П. Козицький. *Спів і музика*, с. 78; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 149, № 91; И. Гарднер. *Богослужбное пение*, т. 2, с. 176-177; І. Чудінова. Клирошани-українці, с. 58; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 894, 938; О. Цалай-Якименко. *Київська школа музики*, с. 410-413.

Гомилович Дмитрій, м. Бешенковичі, 1714 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга глаголема Ірмолой написан бысть в мѣстѣ Бешенковичах тоиж року 1714 мѣа августа дня 3. Писал Дмитрій Гомиловичъ» (переписувач, тит. арк.). — РНБ, Кап. Q.10.

Лит.: Ю. Ясиновський. Ленинградская коллекция, с. 102; Н. В. Рамазанова. *Рукописные книги*, с. 45-47, № 27; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 510.

Горлецький І., священник, 1773 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «X[ądz] I. Gorlecki P. C. Chott (?) 1773» (переписувач, арк. 91 зв.). — Остріг, Історико-культ. заповідник, КН 14515.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 959.

Горняткевич Іван (Іоан), дяк, Старе Місто, 1772 р. переписав Ірмолой; 1773 р. залишив запис на іншому Ірмолої, мабуть, у Старому Самборі.

Дж.: «Конецъ Собором осмому гласу [...]. Иоан Горняткевѣч на той час будучи дяком в Старом мѣстѣ. Року Божія 1772 мѣа декеврія 10» (переписувач, арк. 245 зв.). — ЛНБ, НД 114;

«Бил ту Иоан Горняткевѣч за дяка року 1773 мѣа априля дня 13». — НМЛ, F 658, арк. 263.

Лит.: J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 416, 418, № 97, 149; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 958.

Горошинський Іван (Іоан), дяк, с. Підставки, 1715 р. переписав Ірмолой.

Лит.: В. Перетц. Отчет об экскурсии семинария русской филологии в Полтаву и Екатеринослав, с. 43-44, № 2; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 513. — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Горошкевич Петро, с. Пальчинці, при церкві Преображення у 1784–1785 рр. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой списася рабом Божиим Петром Горошкевѣчем в веси Пальчинцах при храмѣ Преображенія Господня з печатованого Ірмолая Почаевскаго [...] 1785 іюня 27» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, F 390.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 992.

Грабовецький Феодор, ієрей, пресвітер лешнівський, м-ко Лешнів, 1670 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой, содержащи в себѣ вся церковная пѣнѣя [...]. Списася во градѣ Лешневѣ мноу священним іереемъ Феодором Грабовецким пресвѣтером Лешневой свято Успенскій. Рукою власною року божія 1670 мѣа априля дня 17» (переписувач, тит. арк.). — ЛМ, Рук. 81.

Лит.: И. Свенцицкий. *Опись музея*, с. 26–27, № 81; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 171.

Григорій, дидаскал, «державець» миклашівський, с. Миклашів, 1688 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «[Си]я книга глаголема Ярмолой списася року Божія 1688 мѣа октоврїя дня 10 рабом божїим Грїгорїемъ дидаскалом державцем Миклашовъским вел[ебному] отцу Василю презвитеру Гряденскому, за которий Ярмолой далъ був отецъ Василий священникъ Гряденский золотихъ 15 дидаскалови Миклашовскому [...]» (переписувач, тит. арк. та іншою рукою на арк. 7–21). — БРАН, Основн. 4.7.12.

Лит.: Ю. Ясиновський. Ленинградская коллекция, с. 102; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 256.

Григорій, м. Прилуки, у школі при церкві Різдва Богородиці переписав Ірмолой у 1713 р.

«Ирмолой сооружися и совершися во имя отца и сына и святаго духа аминь; стараніем и коштом отчасти писанья его Андрея Петровича Чудовскаго, дяка соборного Прилутскаго, а за отца Иоанна Магеровскаго протопопа Прилутскаго списася Року 1713 мѣсяца януаря 28-го числа подписана» (переписувач, тит. арк.); «Писася Ирмолой сей Григорїем в градѣ Прилуцѣ в школѣ при храму Рождества пресвятой Богородицы Прилуцкой. А хто бы могл его зворовати, да будет проклят анафема року 1713 мѣсяца януаря 28 день подпїсано его» (переписувач). — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Лит.: В. Трипольский. *Полтавское древлехранилище*, с. 39–40, № 143; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 508.

Григорій, ієрей, 1759 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сїй Ирмолой писаны 1759 иереем Григорием [...]» (переписувач, арк. 217–220). — РНБ, ОЛДЦ, F 510.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 917.

Гучинський Гавріїл, дидаскал, переписувач і маляр-ілюстратор, с. Оліїв, при церкві Миколая 1766–1768 рр. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сїй Ирмолой списася при храмѣ святителя Николая веси Олѣва рабом божим Гавріилом Гучиньским дидаскалом на той час будучи веси вищ описанной [ро]ку божїя 1766 [...]» (переписувач, тит. арк.); «Року 1767» з монограмою ГН (переписувач-маляр, арк. 1 зв. — знизу на вихідній мініатюрі); післямова переписувача з датою 4 листопада 1768 р. (арк. 178). — ГИМ, Син. п. 18.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 948.

Демцун Андрій, дяк, с. Курівці, 1745 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Конецъ и богу слава. W Kurowcach anno 1745 [...]» (переписувач, арк. 110 — наприкінці 8 гласу); «Сїю книгу рекомую Ирмолой потрудихся списати многоръшнїй рабъ божїй Андрей Демцун дяк на той часъ будущий у Ки(!)ровцах [...]» (арк. 131–133 зв.). — ЦДАЛ, ф. Греко-катол. консисторїї (ф. 201), оп. 4 в, № 71.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 779.

Демянович Андрій, 1767 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Андрей Демянович, 1767, дня 11 юнїя» (переписувач, арк. 48 зв.). — Варшава, ВН, Акс. 2538.

Літ.: [Б. І. Балик]. Рукописи Перемиської греко-католицької капітули, с. 204, № 230; J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 412, № 6; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 947.

Демянович Іван (Іоан), дяк, Константинів, 1659 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Ірмологіон сирѣч Осмогласник списася през мене многогрѣшнаго Іоанна Демяновича. Бивши на тот час діаком в Константинѣ граде. Лѣта божіяго на Рожденія 1659 мѣа мая дня 15. Сіе начало переписано внов року 1780 ден 15» (тит. арк.). — НБУВ, КПл 30 П.

Літ.: Н. Петров. *Описание рукописных собраний*, вип. 2, с. 16, № 30; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 152, № 158; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 110.

Димицький Василій, попович, Верхнє Синевидне, 1724 р. переписав Ірмолою, пізніше священик у тому ж містечку.

Дж.: «Roku Panskiego 1724 Die» (переписувач, арк. 34); «Bazyly Dumyckij porowicz Syniewi[dnego] Wyrzniego» (переписувач кіновар'ю, арк. 301 — наприкінці рукопису); у пізніших записах згадується як священик того ж містечка. — НМЛ, Q 153.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 559.

Добриловський Михайл, Києво-Печерська лавра, у 1718–1720 рр. переписав Ірмолою.

Дж.: «Ірмологіон [...] тцанієм многогрѣшнаго и недостойнаго раба божія Михаила Добриловскаго. Рука брєнная исписа в лѣто от созданія мира 7228 от воплощенія же бога слова 1720 мцєа марта дня 1» (переписувач, тит. арк.); на арк. 1 зв. вихідна мініатюра з датою: 1718 р. — ГИМ, Син. п. 1080.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 521.

Доброчевський Симеон, м. Крилів, при церкві Преображення, у 60–70 рр. XVII ст. переписав Ірмолою.

Дж.: «Ірмолой си ричь Осмогласник [...]; списася в богоспасаємом градѣ Криловѣ мною рабом бож[им] Симеоном Доброчевским при храмѣ Преобраз[енія] господа бога нашего Ісуса Христа» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, F 618/L.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 131.

Добрусінський Стефан, с. Соколівка, 1675 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Ірмолой сирѣч Омогласник [...]. Списася многогрѣшным рабом божіим Стефаном Добрусінским в Соколовцѣ Року Божого 1675 мѣа генваря дня 23» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, ДА, Поч. 27Б.

Літ.: В. Березин. *Описание рукописей*, с. 47–48, № 27; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 152, № 153; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 194.

Добрянський Андрій, дяк, передмістя Судової Вишні, при церкві Преображення 1748 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «В року божому тисяща сѣмсот 48 мѣа декеврія дня девятого сей Ярмолой писал Андрей Добрянскій на предградію Вишенском Преображенія господня при Григорѣи Стопчінским, дяком будучий на той час» (переписувач, тит. арк.). — ОНБ, ф. I, № 95.

Лит.: J. Jasinowskiy. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 420, № 184; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 786.

Древянський Пилип, містечко Ставище Білоцерківського староства, при церкві Успенія Богородиці 1733 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Во славу [...]. Списася в мѣстечку Ставыщах пры храмѣ Успенія пресвятыя Богородици [...]. Сооружися сія книга в року 1733 года мця мая 14 (?) [П]илипомъ Древянскимъ» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 5512.

Лит.: Ю. Ясіновський. Нотні рукописи, с. 147, № 46; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 721.

Дубовський Павло (Павел), іерей і казнодія (проповідник) Спасівського м-ря в Кобрині, 1682 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сію книгу глаголемую Ірмолой списал і надал коштом і трудолюбієм своїм многогіршний і недостойний іерей Павел Дубовский, казнодія монастира Кобринского святого Спаса [...]. Лѣта божия 1682 мѣа марта 1 дня — Павел Дубовский» (переписувач, арк. 1–30). — Вінніпер, коледж Сент-Ендрю, зб. Огієнка, 4.

Лит.: I. Gerus-Tarnawecy. East Slavic Cyrillica, с. 40–41, № 16; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 251.

Ємельянович Леон, 1746 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «[...] dokończy sey Jermołoj Roku 1746 mie[siąca] Apryla 14 dnia Leon Emeljanowicz tr» (переписувач наприкінці основного розділу, арк. 172). — РНБ, Кап. F.12.

Лит.: Ю. Ясіновський. Ленинградская коллекция, с. 103; Ясіноўскі. Беларускія Ірмолої, с. 51; Н. В. Рамазанова. *Рукописные книги*, с. 29–31, № 12; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 781.

Єфремович Іван (Іоан), с. Корманичі, 1702 р. при церкві Богородиці переписав Ірмолой.

Дж.: «Анно Domini 1702: Ирмолой еже есть Осмогласник [...]. Списася рабом божіим Іоанном Єфремовичом при храмѣ святой пречистой в веси в Корманичохъ року божого 1702-го мѣа мая дня 9» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, F 271.

Лит.: J. Jasinowskiy. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 415, № 87; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 489.

Жарков Євфимій, Києво-Печерська лавра, у 1865–1873 рр. переписав Ірмолой. — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Лит.: Иадор (Илларион Ткаченко). История Киево-Печерского напева; Ю. Ясіновський. Виправлення, доповнення, № 1126.

Жу(и?)дачівський Яків (Іаков), зі с. Семигинова, у с. Ізсках, при церкві Миколая 1750 р. переписав Ірмолой.

«Ірмо[ло]гїон сирѣч Пѣснослов [...]. Списася младенцем Іаковом Жудаховским из веси Семигинова; писана есть у веси Изсках у отца Максима Маруцинича при храмѣ святого Миколая Мирликійскаго чудотворца, року 1750» (тит. арк.). — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Лит.: Ю. Яворский. Исторические, с. 215; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 794.

Загоровський Йосиф (Іосиф), ієромонах, 1769 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Во славу [...] написан ієромонахом Іосифом Загоровским окончил 1769 года 14 августа» (переписувач, тит. арк.). — Вільнюс, БАН, F-22-71.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 953.

Завадський Петро, ієрей, с. Тетевчиці, 1723 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ієрей Завадській презвитер Тетевтицькій» (переписувач, арк. 207); «Конєць осомому гласу ієрей Петръ Завадский. Списал року божого 1723 мѣа іюня 29 дня» (переписувач, арк. 231 зв. — наприкінці 8 гласу). — НМЛ, Q 276.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 555.

Залавський Іван (Іоан), дяк вишгородський, 1674 р. переписав Ірмолой.

Дж.: Белград, Б-ка Сербської АН, ms 64.

Лит.: Л. Стоянович. *Каталог рукописа*, с. 40; D. Petrović. *A Liturgical Anthology*; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 193.

Залеський Григорій, переписувач і маляр-ілюстратор, м. Золочів, 1695 р. переписав та оздобив Ірмолой.

Дж.: «Григорій Залєскій» (арк. 472 зв., підпис у післямові), «1695 [рік]» (арк. 473), підпис у післямові «Ко читателю», арк. 472 зв., 473»; підписи Григорія Залеського як художника в мініатюрах — ЛНБ, МВ 417.

Лит.: А. Петрушевич. *Сводная летопись*, вип. 1, с. 248; Я. Гординський. *Рукописи*, т. 3, вип. 1–2, с. 56–58, № 46; Я. Гординський. *Рукописний Ірмологіон*; М. Голубець. *Малярі-василіяни*, с. 460; П. Жолтовський. *Словник-довідник*, с. 204; *Нотолінійні рукописи*, с. 53–54, № 88; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 317.

Заплатинський Матфей, переписувач і маляр-ілюстратор, Дорогиничі (?), у 1651–1653 рр. переписав та оздобив Ірмолой.

Дж.: «Ирмолой со богом починаєтся [...]. Изобразися в Доро[гини]чих (?) Рок бож[ого] 16[53] мѣа марта 4 дня» (переписувач і маляр-ілюстратор, тит. арк.); у мініатюрах записи імені маляра-ілюстратора Матфея Заплатинського (арк. 347). — ЛНБ, БА 275.

Лит.: *Нотолінійні рукописи*, 65, № 117; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 105.

Зари[цький?] Михаїл, 1750 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Во имя Отця [...] списал Михаил Зари[цький?], далі обірівано] за старанієм Іоана Киселевского року божія 1750 мѣа марта [...]» (запис замовника Івана Киселевського, арк. 8–44). — НБУВ, I, 2834.

Лит.: Е. Сецинский. *Музей*, с. 72, № 61; Ю. Ясиновський. *Нотні рукописи*, с. 145, № 13; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 790.

Захарій, піп бруслинівський, 1631 р. переписав Ірмолой; пізніше переписав ще декілька рукописів: Євангеліє тетр 1635 р. як священник Михайлівської церкви у с. Бруслинові; ймовірно, що той самий піп Захарій переписав також Апостола 1643 р., котрий зберігається на Афоні (Хіландар, 106); 1650 р. в Адріянополі переписав Псалтиря з доповненнями для ієромонаха Давида, який викупив його з

татарського полону (Афон, Велика Лавра, Z-29). Ймовірно, він же оздобив 1634 р. Євангеліє з Нового Каменя на Волині, переписане Георгієм Дашкевичем, у якому в ініціальній літері закомпонована приписка: «помяни господи многогрѣшного Захарія» (Я. Запаско. *Ошатність української рукописної книги*. Львів 1998, с. 102; його ж. *Пам'ятки книжкового мистецтва: Українська рукописна книга*. Львів 1995, с. 93).

Дж.: «Року 1631 первого ионие. Многогрѣшны Захарий попъ Брусленовскіи рукою грѣшною» (переписувач, арк. 267 — у мініятурі); монограма переписувача «З.П.П.Б.»: Захарій П [прізвище] піп брусленовський (арк. 304). — Варшава, ВН, Акс. 2932.

«Сия книга, рекома я Євангеліє-тетрѣ, списа ся многогрѣшнымъ рабомъ божиємъ Захаріємъ, попом Захаріємъ, попом брусленовски[мъ] року божого тысяча шестъ-сот тридцать пятого. Брусленон (sic!)» (переписувач і маляр-ілюстратор, у рамці, що оточує зображення єв. Марка), «Списа ся многогрѣшнымъ рабомъ божиємъ Захаріємъ попомъ брусленовскимъ святомихайловскимъ в мѣсть Брусленовъ, за кроля четвертого польского Владислава и за пана Максиміана [!] Сѣравского» (переписувач, посторінковий запис); 1689 р. книга була передана в Дерманський м-р, пізніше рукопис зберігався у Волинському єпархіяльному древлехранилищі в Житомирі, див.: В. Перетц. Отчет об экскурсии семинария русской филологии в Житомир, с. 62–63; М. Боянівська. *Переписувачі книжок*, с. 14.

Лит.: [Б. І. Балик]. Рукописи Перемиської греко-католицької капітули, с. 240, № 620; J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 413, № 49; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 45; *Славянские рукописи Афонских обителей*, с. 41, № 48, с. 249, № 645; *Rękopisy cerkiewnosłowiańskie w Polsce*, с. 199, № 411.

Заячинський Ілля (Ілия), Лукіянов син, піддячий, у с. Переводі при церкві Різдва Богородиці 1755 р. та в с. Васьківцях при церкві Успенія 1760 р. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Ірмоліон(!) сырѣч Осмогласникъ [...]. Списа ся Малоросыйскаго Нѣжинскаго полку вотчины бунчукового знатнѣйшого товариша его милости пана Іякова Жураковскаго; в селѣ Переводѣ при храмѣ рожества пресвятыя владичицы нашея богородицы и прысно дѣвы Марыи. Октября 14 1755 года. Выписал сью книгу глаголемую Ірмолой трудолюбьем многогрѣшный раб Божый Ілья Лукіянов Заячинский на тот час в селѣ Переводѣ поддячим будущый» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 7465; «Ірмолой или Осмогласящий [...]. Выписан Малоросыйскаго Прилуцкаго полку Сребряной Сотнѣ в селѣ Васковцях при храмѣ Успенія Богоматере. Тысяща сем сот шесть десятого года мѣсяца іюля 16 дня. Выписан Ільею Заячинскимъ» (переписувач, тит. арк.). — РГБ, Разум. 98.

Лит.: С. Щеглова. Описание рукописей, с. 9–10, № 27; *Собрание Д. В. Разумовского*, с. 117–118, № 98; Ю. Ясіновський. Певческие рукописи, с. 296, № 25; Ю. Ясіновський. Нотні рукописи, с. 147, № 64; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 905, 921.

Збурський Іван (Іоан), з Бучача, 1689 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сия книга глаголемая Ирмолой списа ся мною многогрѣшным Іоаном Збурскимъ з богоспасаемого града Бучача рок бож 1689 мѣа февраля дня 9» (переписувач, арк. 3). — Львів, Музей народної архітектури і побуту, Д. 265.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 419, № 182; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 258.

Зерашкевич Анатолій, родом з Яворова, ієромонах Домашівського м-ря, де 1699 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Roku 1699 miesiąca marca d[nia] 7 dokączyłem w monastyrze Domaszowskim. Ieromonach Anatoli Zeraszkewicz rodem z Jaworowa» (переписувач, арк. 258). — НМЛ, F 613.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 415, № 95; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 331.

Золочовський Ісаакій, ієромонах, 1645 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ієромонах Исаакій Золочовский, m[anu] p[ropria]» (переписувач, арк. 382 зв.); «Слава Господу Богу изволившему начати сию книгу Ирмолой на спасение поющих на нем и мнѣ дажи отпущение грѣхов писиному мин. Anno Dom[ini] 1645. Сию книгу написах аз многогрѣшный ієромонах Иса[дали стерто] рукою власною, m[anu] p[ropria]. Року Божия 1645» (переписувач кіновар'ю, арк. 405 зв.). — РНБ, Пор. 381.

Лит.: Ю. Ясиновський. Ленинградская коллекция, с. 102–103; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 48.

Іван (Іоан), з Підлісок, с. Містичі, 1660 р. переписав Ірмолой.

Дж.: Белград, Сербська Патріярша б-ка, № 39.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 420, № 189; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 113.

Іван (Іоан) Я., млладенець, попович селиський, с. Селиська, при церкві Покрови у 1723–1724 рр та 1726 р. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Ірмолой сирѣч Осмогласні Єлински же Параклит [...] благословенієм боголюбиваго епископа Ієроніма рукодѣлієм млладенца Іоана при храмѣ Покров пресвятыя Богородица в селѣ Селисках совершенѣ издаше в лѣто бытія міра 7132, от воплощені же Господня 1724» (переписувач, тит. арк.); «1723 [року]. І.[оан] Я. П.[опович] С.[елиський]» (переписувач, арк. 32 зв.). — НМЛ, F 454;

«Ірмолой сирѣч Осмогласні Єлинский же Параклі[ти]ки [...]. Рукодѣлієм раба божого Іоана при храмѣ Покрова пресвятыя Богородица в селѣ Селисках совершенѣй здеже в лѣто бытія міра 7134, от воплощенія Господня 1726» (переписувач, тит. арк.). — Перемишль, Музей, ст.-церк. 4614.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 415, № 78, 91; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 558, 699.

Ілинський Кирило, Давид-Городок, 1713 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Починається с богом сія книга рекома я Ірмолой [...]. Начася писати в граде Давид Городку року 1713 мѣа іунія дня 26. Трудом и тицанієм многогрѣшнаго раба божого Кирилла Иллинскаго» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 7469.

Лит.: Д. Щербаківський. Нові придбання, кол. 105; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 148, № 68; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 505.

Йона (Іона), ієромонах, у 50-х роках XVII ст. переписав Ірмолой.

Дж.: Переписав пізнішу частину Ірмолая: «Ieromonach Jiona ręką swą» (переписувач, арк. 239). — Мінськ, ДББ, 091/283.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 14.

Йосиф С. (див. Сажковський Йосиф).

Йосифов (Іосифов) Діонисій, с. Попівка, при церкві Михаїла 1789 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Въ честь и славу [...] в грабствѣ Лисянском в добрах я.в.п. гетмана Бранѣцкого, в ключи Фа[ст]овецком, в селѣ Поповцѣ при храмѣ святого архистратига Христова Михаїла 1789 года марта 11 окончен, Діонисій Іосифов» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, Універс. 21 М./183.

Лит.: С. Маслов. *Обзор рукописей*, с. 11, № 21; Ю. Ясіновський. *Нотні рукописи*, с. 152, № 156; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 999.

Калинович Пантелеймон, м. Бовшів, 1690 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Списася недостойним рабом божіим Пантелеймоном Калиновичем в Болшовѣ. Року 1690 мѣа іюнія дня 30» (переписувач, арк. 344). — ЛНБ, НД 112.

Лит.: И. Свенцицкий. *Церковно- и русско-славянские*, с. 381, № 69; *Нотолінійні рукописи*, с. 35–36; № 39; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 260.

Калістрат, монах, Драгомирський м-р, 1769 р. переписав Осмогласник.

Дж.: «Осмогласник греческій на російскіе ноти Кіевопечерскія Лавры монахом Каллістратом преведенный и от его ж в ползу хотящым греческому пѣнію обучатися в монастыре Драгомир уже третим и послѣдним преписаніем в Молдавіи [1]769 [года] іюнія 30» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, КПл 40 П.

Лит.: Н. Петров. *Описание рукописных собраний*, вип. 2, с. 17, № 40; Ю. Ясіновський. *Нотні рукописи*, с. 153, № 168; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 951; О. Цалай-Якименко, Я. Михайлюк. *Нотолінійний Осмогласник*.

Камінський Федор (Феодор) Андрійович, с. Лутище, 1768 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Во славу [...] списася сія книга Ірмолою сирѣчь Осмогласник [...] в богоспааемом селѣ Лутищахъ рабом божіим Феодором Андреевим Камѣнским. Року 1768 марта 28 дня» (переписувач, тит. арк.). — НБ Харк. унів., 1722 С, № 755.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 949.

Канчужський Кирило-Климентій Петрович, ієромонах, уставник, Спасівський м-р, у 1657 і 1663 рр. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Ірмолою [...]. Списася року Божого 1657 мѣа априля дня 20 [...] а во обителѣ Преображенія» (переписувач, тит. арк.); «Доздѣ. Еже по бозѣ. Конєць і совершеніе пріят книга сія глаголема Ірмолою [...]. Року божого 1657 мѣа априля дня 20 начася. Соверши же ся того ж року мѣа іюля 10 дня рукодѣліем многогрѣшнаго раба ієромонаха Кирила Петровича Канчужского [...]» (переписувач, прикінцеві арк. 278 зв.–279); «Многогрѣшный ієромонах Кирил Канчужский писалъ» (арк. 278 зв.). — Варшава, ВН, Акс. 10781;

«Доздѣ еже по бозѣ совершеніе пріят сія книга рекомья Ієрмолою в лѣто от воплощенія сина божія 1663 мѣа іюля дня 17. В обители святого Спаса [...]. Списася многогрѣшным ієромонахом Климентієм Канчужским. На той час уставником святого Спаса будучим [...]» (наприкінці післямови переписувача, арк. з арк. Франка). — ЛНБ, НТШ 164, ПЛ, арк. Франка 4823, арк. 47.

Климентій Канчузький зробив запис у Пом'янику Почаївського м-ря, що дійшов у копії 1755 р. зі старшого списку: «Сей упис ієромонаха Климентія Канчузкого. Помени Господи Петра, Єлену (батько і мати), Николая, Марію [...]». — ЦДАЛ, ф. 201, оп. 4 б., спр. 271, арк. 31¹⁰.

К. Канчузький переписав також полемічний збірник, у складі якого міститься найповніший список творів Івана Вишенського: «Писал многогрѣшный і недостойный раб ієромонах Климентій Канчузкій в обители святого Спаса року божія 1661 мѣа марта дня 6 совершися». — ЛНБ, МВ 3, арк. 68 зв.

Лит.: І. Франко. Кінцеві записи в староруських рукописах; Ю. Ясиновський. Нотний Ірмолой з колекції Івана Франка; J. Jasinowskyj. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 414, 418, № 71, 143; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 148.

Кирилов Філарет, киянин, чорний священник, постриженець Ніжинського м-ря, 1671 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Року Божого нарож[денія] 1671 мѣа мая 21 на К[еса]ря Констан[ина] написан сей гл[ас] в д[е]н н[е]д[е]л[і] черный священник Филарет Кирилов Кіовлянен постриженец м[о]н[ас]т[и]ря [в] Нѣжинску. Рукою власною» (переписувач, арк. 187 зв.). — СПбДА, 223 Р.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 186.

Кирилов Яків (Іаков), регент Покровської церкви, м. Охтирка, 1777 р. переписав Ірмолой.

«Ирмологий или чинное пѣние по знаменію киевскому, а наречію великоросійскому [...]. Написася книга сія тщательним коштом ахтирського покровського реента Іакова Кирилова 1777 р. іюня 8 дня [...]» (переписувач, арк. 201). — Сьгодні місце знаходження рукопису не відоме.

Лит.: Каталог выставки XII Археологического съезда в Харькове, с. 9, № 17; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 980.

Китович Дмитрій, с. Святе, 1763 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Во славу [...]. Написася книга сія Ирмологій в лѣто от сотворенія міра 7271. От Рождества же по плоти Бога слова 1763. S. Dumitri Kitowicz» (тит. арк.). — НБУВ, I, 7468.

Лит.: Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 148, № 67; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 941.

Кіянський Василій, при церкві Введення пресв. Богородиці у 2-й чверті XVIII ст., 1747 і 1754 рр. переписав три Ірмолой.

Дж.: «Vazyly Kianski S.» (переписувач, арк. 146). — НМЛ, Q 204; «Сыя книга глаголемая Ирмолой [...]. Списася во веси [...] при храмѣ В.П. Богородици 1747 мѣа марта дня 3 мною многогрѣшнымъ и недостойнымъ р.б. Василіем Кіянским» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, Q 220; «В. Kianski 1754 juni 24; конецъ 1-му гласу» (переписувач, арк. 45 зв.). — ЛІМ, Рук. 211.

Лит.: J. Jasinowskyj. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 416, 419, № 111, 177; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 627, 783, 902.

¹⁰ Повідомив історик Ігор Мацько.

Клименкова Пелагея, дівиця, хутір Церковниця біля м-ка Янполя, 1765 р. переписала Ірмолой.

Дж.: Чернігів, АЛ 981.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 946.

Клюбовський Порфирій, ієромонах, Битенський василіянський м-р, 1795 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмологіон [...]. Трудомъ же ієромонаха Порфирія Клюбовскаго чина святаго Василія Великаго, въ монастирѣ Бытенскомъ исписанъ лѣта от рождества Христова 1795» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 510.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1014.

Кобринський Андрій, 1705 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Andrej Kobruński» (переписувач, арк. 147 зв. — наприкінці 7 гласу); «Andrej Kobruński spisał ten Jarmołoj 1705 r. ręką własną [...]» (вкладений арк. між арк. 52–53). — Стрий, КМ, КВ 816.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 491.

Ковалевський Григорій, Дорогобузький Успенський м-р, 1760 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Въ славу [...] написана книга сія глаголемая Ірмологіонъ [...] в обители свято Успенской Догорогубуской архімандії (!) при [...] архіамандрити кир Ігнатія Улѣнскаго Ч.С.В. Великаго чесному отцу Гервасію Романѣцкому власне принадлежит. Року Божого 1760 мѣа октобрія дня 12. Схощех ли и художника книгѣ сея узнати: азъ многорѣшный недостонный издал книгу сію Григорій Ковалевскій и прошу прости: не агтла бо рука писа, но рѣшнична» (переписувач, тит. арк.). — ХНБ, 819125.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 920.

Козачковський Трофим, священик, с. Орловець, у 1799 і 1801–1810 рр. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Предисловіе [...]. Всенижайший въ трудахъ Трофим Козачковскій въ селѣ Орловцѣ. Року 1799. Отцу Димитрію настоятелю села Моринець» (переписувач — передмова). — ГИМ, Син. п. 774; другий Ірмолой переписаний на прохання ієромонаха, постриженця Виноградського Успенського м-ря Іринарха Плигача, за архимандрита Києво-Печерської лаври Серапіона та ігумена Варсонофія, с. Орловець, Трофим Козачковський (переписувач, арк. 248 зв. — післямова). — НБУВ, ф. 177, № 69.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1017, 1067.

Колежинський Де[мян], дидакал, передмістя Олики Залісоче, при церкві Стрітення 1730 р. переписав Ірмолой.

«Ірмолой сирѣч Осмогласник [...]. Списана [многорѣш]ным рабом божіим Де[мянном] Колежинским и на той час будучи дидакалом Пречистого Стрѣтенія Господня [при велеб]ном отцу Фили[пу] кошт[ом] Кульчицко[го] на предградіи О[лики] Залѣсочу [у Перетца помилково Захѣсочу] Року 1730» (переписувач, тит. арк.). — Сьогодні місце знаходження рукопису невідоме.

Лит.: В. Перетц. Отчет об экскурсии... в Житомир, с. 20, 127; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 714.

Компайський Артемій, ієромонах, Троїце-Сергієва лавра, 1756 р. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Во славу [...]. Списася книга сія Ірмологій в святотроецкой Сергієвой Лаврѣ ієромонахом Артемієм Компайским. Написал оную по обѣщаніе своєму в свято-Ніколаевскій Пустинно-Кіевскій монастир в храм святителя Христова Ніколая на всегдашніе употребленіе 1756 года» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 5552;

«Во славу [...]. Списася книга сія Ірмологій за благословеніем его высокопреподобіе святотроецкія Сергієвія лавры отца Архімандрита Афанасія Волховского ієромонахом Артемієм Компаиским 1756 года» (переписувач, тит. арк.). — РГБ, Тр.-Серг. 457.

Літ.: архим. Леонид. Описание славянских рукописей, с. 154, № 457; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 147, № 48; Ю. Ясиновський. Певческие рукописи, с. 298, № 29; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 907, 908.

Корейша Максим Васильович, 1669 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Конец 3-му гласу Максим Василевич Корейша» (переписувач, арк. 118); на арк. 236 зв. дата: 1669 рік (переписувач). — Мінськ, ДББ, О91/316.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 169.

Космачевський Лукян, у 2-й чв. XVIII ст. переписав Ірмолою.

Дж.: «Предословіе [...]. Лукян Космачевский» (переписувач, арк. 2). — НБУВ, ф. 30, № 16.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 572.

Коцовський Тимофій, переписувач і художник-ілюстратор частини Ірмолоя, кін. XVII ст.

Дж.: Монограма «Т.К.» і запис «Timotheus Kocoski m[anu] p[ropria]» (переписувач, арк. 34 — в ініціалі та мініятурі); «Timis Kocoski» (переписувач, арк. 69 — в ініціалі та мініятурі); «Timotyо Kocoski» (переписувач, арк. 191). — ЛНБ, МВ 1296.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 273.

Крамаренко Павло, священник, на поч. XIX ст. переписав Ірмолою.

Дж.: «Книга сия Ермологий написана собственноручно священником Павлом Крамаренко» (переписувач, на форзацному арк.). — ГИМ, Син. п. 1085.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1058.

Крейницький Йосиф (Іосиф), попович гладышівський, дидакал у м. Заславлі, ієродиякон, згодом ієромонах Лаврівського м-ря; 1673 р. у Заславлі та 1677 р. у Лаврівському м-рі переписав два Ірмолої.

Дж.: «Рок[у] 1673 мѣа мая. Списася сія книга, г[лаго]лемая Ірмолой напѣлу руского, мною смиренным ієромонахом Іосифом Крейницким законником ієро[монахом] Лавровским. А на той час поповичом Гладышовским, с повѣту Бѣцкого, тогдѣ дидакалом будучим на Вольню в мѣстѣ называемом Заславлю при храмѣ святого архіерея Христова Николая.[...]. На що для певности и ваги печатъ свою законную притиснулем [на місці печатки дірка] и рукою своею власною подписалемся. Дѣялося в Лавровском монастыры при храмѣ преподобного Онофрія. Который то святыи сам свѣдителем есть. Смиранныи ієромонах Іосиф Крейницкій попович Гладышовский» (переписувач, арк. 286);

«Ієромонах Іосиф клегіярх Лавровскій» (переписувач, арк. 300). — НМЛ, Q 361;

«Ірмолой напѣву болгарского имѣя в себѣ различныя пѣнія по грецку и по руску на утрени і на литургии. Списася сія книжка недостойным ієродіаконом Іосифом Крейницким року божого 1677 юля 16 дня рукою своєю власною» (переписувач, тит. арк.); «Написася сія книжица церковный Ірмологій ієродіаконом Іосифом Крейн[ицьким]» (переписувач, арк. 117 зв.); «Многгрѣшный ієродіакон Іосиф Крейніцкій. Доздѣ еже по бозѣ. Конєць. И совершеніє книги сея Элелсыя (!) Ірмолой. Совершися року 1677 юля 20 дня» (переписувач, арк. 125). — РНБ, Титов 1902.

Народився на Лемківщині, ймовірно, у селі Гладишові, де його батько був священиком; як можна припускати з прізвища, батько походив із недалекого містечка Криниці. Пізніше був дидаскалом (учителем) у Заславлі на Волині в школі при церкві Миколая (тепер м. Ізяслав Хмельн. обл.), де 1673 р. переписав свого першого Ірмолая. Згодом приймає чернецтво й опиняється в Лаврівському м-рі, де 1677 р. як ієродіакон переписав другого Ірмолая, а 1678 р. — «Поченія Теодора Студита»: «Слава богу давшему начати и совершити амин. Совершися сія книга глаголемая Студит Рок 1678 септеврїя 21 во святой Обители Лавровской при храмѣ преподобнаго отца нашего Онофрія за ігумена ієромонаха Інокентія Гошовского рукою многгрѣшнаго уничиженнаго и непотребнаго во іноцех поа́внего(?) Іосифа Крейницкого законника своих Обители святой Лаврской. Молюже, понеже не аггелъ писал но чѣлвкъ грѣшен и рука брєнна, выже Христорлюбци духом кротости исправляйте» (арк. 145). — ЛНБ, МВ 1260.

Згодом Ірмолой 1673 р. подарував своєму родичеві Андрію Крейницькому «для науки» до рідного села Гладишова, де рукопис перебував до 1926 р., коли його передали до НМЛ.

1680 р., мабуть, той сам Іосиф Крейницький був прєсвітером у містечку Винниках під Львовом, про що свідчить вірш на плащаниці:

«Іосиф Крыницкій
Прєсвитеръ Винницкій,
Въ скорбяхъ плащаницю справиль,
Абы ся ихъ збавиль,
До монастыря Куликовского
Межи ставом, до паненского, р. 1680»

(А. Петрушевич. *Сводная летопись*, I, с. 589).

1687 р., здається, того ж Іосифа Крейницького бачимо ігуменом Гадяцького Красногорського Миколаївського м-ря (Е. Барсов). Ірмолой 1677 р. згодом був, правдоподібно, у власності Дмитра Туптала, як про це записав на форзацному арк. останній власник А. Титов: «Куплена в 1882 в Ростове за 15 р. Рукопись принадлежала Св. Димитрию Ростовскому» (РНБ, Титов 1902).

Лит.: В. Площанский. Лавров, село і монастир, с. 336; Е. Барсов. Описание актов архива Марковича, с. 11; А. Петрушевич. *Сводная галицко-русская летопись*, доповн., с. 589; А. Титов. *Описание славяно-русских рукописей*, т. 1, ч. 2, с. 430, № 719; Ю. Ясиновский. Ленинградская коллекция, с. 103–104; Ю. Ясиновський. З історії, с. 111, 113; Ю. Ясиновський. Соціальна функція, с. 65–69; J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 407, 420, № 187; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолойі*, № 190, 241.

Ксенжомостський Стефан, переписувач Ірмолоїв і художник-ілюстратор, с. Мальчиці, 1750–1757 і 1757 рр. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Написа року 1757. Стефан Ксенжомосцкій» (переписувач, арк. 76 зв. — у мініятурі). — НМЛ, F 661;

«Во Малчицахъ. 1750, м[ісяца] авгу[ста] 1» (переписувач, арк. 3 зв. — у мініятурі); «Слав[а] Богу, давшему начати и скончити книг сію рекомую Ірмолой 1757 [року], мѣа октоврія дня 2. Р[аб]Б[ожій] Стефан Ксенжомосцкій» (переписувач, арк. 142 зв. — останній прикінцевий). — НМЛ, F 161.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 909, 911.

Кузмяк Петро, 1841 р. скопіював Ірмолой Івана Югасевича 1809 р. для церкви с. Фольварк на Спіші. — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1081.

Куликович Тимофій, священник, м. Білий Ковель Оршанського пов., при братській церкві Івана Предтечі 1652 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Иермолой си рѣчь Богоугодные пѣсни [...] сооружися в богоспасаемом градѣ Бѣлом Ковлю в повѣтѣ Оршанском[...] през многрѣшнаго господна отца Тимофея Куликовича священник церкви Братской Благочестивое на имя заложной Рожество святаго Іоанна Предтечи; року 1652 мѣа августа дня 7» (переписувач тит. арк.). — ГИМ, Син. певч. 1368.

Літ.: Д. Разумовський. *Церковное пение*, с. 115, 174; архим. Леонид. *Описание*, с. 59, № 120; архим. Амфилохий. *Описание*, с. 108, № 39; Ю. Ясіноўскі. *Беларускія Ірмалоі*, с. 51; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 104.

Купар Василій, младенець, с. Лоза, 1804 р. переписав Ірмолой; від 1814 р. вивчав право в м. Вараді (Арад) у Румунії.

Дж.: «Во славу [...]. Списася Ірмологіон сей рабомъ Божиим младенцем Василием Купаръ, когда учился шестнадцатого року спѣвати Ірмологіон у дяка Греблянскаго старосты Михаила, тогда на семъ Ірмологіонѣ учился писати Ірмологіон сей, который почаль и скончил вѣси Лозѣ року Божаго от Рождества Христоваго 1804 мѣа мая 24 дня» (переписувач, тит. арк.); 1814 р. Василь Купар подарував рукопис до церкви с. Лози, «колы йшол до великаго Вараду учити права» (переписувач, арк. 45–52). — Ужгород, НБУ, Рук. 561.

Літ.: В. Микитась. *Давні рукописи*, ч. 2, с. 46, № 378-Д; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1061.

Левицький Іван (Іоан), попович, с. Хоцень¹¹, у 70-х рр. і наприкінці XVIII ст. переписав два Ірмолої; переписував також духовні пісні та інші релігійні тексти.

Дж.: «Конецъ гласу осмому. I. Lewicki» (переписувач, арк. 196 зв.). — ЛНБ, БА 123; «Янъ Левицкій. П.[опович] Х.[оценьский]» (переписувач, арк. 16 зв.). — ЛНБ, Петр. 174.

¹¹ Село Хоцень — тепер Сяноцького пов. Підкарпатського воев. у Польщі.

1777 р. розпочав переписувати Хоценський співаник «Pieśni świeckie pana Jana Lewickiego porowicza chosieńskiego». — ЛНБ, НТШ 367; переписав також збірочку різних виписок і цитат зі Святого Письма, календарних статей, лікарських рецептів та ін., до якої додано першодрук пісень до Почаївської Богородиці з нотами 1773 р. — ЛНБ, Петруш. 233 (див. також факсимільну публікацію: *Пісні до Почаївської Богородиці*: Перевидання друку 1773 року. Транскрипція, коментарі і дослідження Юрія Медведика / ред. і вступ. слово Ю. Ясіновський / Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України [=Історія української музики, 6: Джерела]. Львів 2000, с. 43-78).

Літ.: І. Свенціцький. *Опис рукописів*, с. 148, № 96; В. Гнатюк. Хоценський співаник Левицьких; *Нотолінійні рукописи*, с. 62, № 108; J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 419, № 166; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 956, 1005.

Левицький Михайл, Дяко-учительський інститут, Перемишль, 1838 р. переписав Ірмолою; у 1846–1848 рр. учителював у школах Бориславка та Посади Риботицької біля Перемишля; переписував також тексти духовних пісень.

Дж.: «Roku Pańskiego 1838 w Instytucie Przemyslskim Michail Lewicki mp» (переписувач, арк. 12 зв.). — ЛНБ, Перп. 206; *Schematismus Universi Venerabilis Cleri Dioeceseos Graeco-Catholicae Premisliensis pro Anno Domini MDCCCXLVI*. Перемишль 1846: Парохія Бориславка, вчитель Михайло Левицький, учнів 8; *Schematismus Universi... Anno Domini MDCCCXLVII*. Перемишль 1847: Парохія Посада Риботицька, вчитель Михайло Левицький, учнів 13; *Schematismus Universi...Anno Domini 1849*. Перемишль [1848]: Парохія Посада Риботицька, вчитель Михайло Левицький, учнів 10¹².

1832 р. завершив переписувати Хоценський співаник — ЛНБ, НТШ 367; НТШ 367; у 1829-1832 рр. переписав ще один збірник духовних пісень — ЛНБ, Петруш. 163.

Літ.: І. Свенціцький. *Опис рукописів*, с. 148, № 97; В. Гнатюк. Хоценський співаник Левицьких; J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 419, № 169; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1078.

Левицький Феодор, с. Міхунки Польові Межибізького ключа, 1752 р. переписав Ірмолою.

Дж.: «Ірмологіон сирѣч Пѣснослов [...] в веси Мыхунках Поіовых прі храмѣ святой великомученици Параскевіи. Року божія 1752 мѣа октоврія дня 18. Сей Ирмолой списася Феодором Левѣцкым в Ключу Межибозком» (переписувач, тит. арк.); «Ф[еодор с] Богом конець Ирмолою, Року божія 1752. Л[евицький]» (переписувач, арк. 172 зв.). — РГБ, Лукаш. 78.

Літ.: Я. Щапов. *Собрание И. Я. Лукашевича*, с. 67–68, № 78; Ю. Ясіновський. Певческие рукописи, с. 296, № 24; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 896.

¹² Цю інформацію про вчительську працю М. Левицького подав Володимир Пилипович з Перемишля.

Леонтій, попович, с. Паволоч¹³, при Успенській церкві 1723 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Исписася рабом божіим Леонтіем сей Ярмолой поповичем Паволоцким при храмѣ святого Успенія Пресвятой Богородици Року Божія 1723 мѣа декеврия дня 17» (переписувач, арк. 142 зв. — наприкінці осмогласного розділу). — НБУВ, ДА 102 Л.

Лит.: А. Лебедев. *Рукописи*, с. 43-44, № 102; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 151, № 129; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 554.

Леонтій, священник, с. Колмички, при церкві Варвари 1750 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Сія книга глаголемая греческий Ирмолой церкви святія великомученици Варвары протопопіи Роменской села Колмички. Списано и дано во вѣки к сей церквѣ, а писано трудами и коштом сего ж храма первым съвщеником и пресвитером Львомъ многогрѣшным 1750 года ноября 1 илеже окончена» (тит. арк., пізнішого часу); запис переписувача (через сильний обріз арк. запис читається погано): «[...] Ирмолой списася трудами и коштомъ мною много грѣшним [...] священником и пресвитером села Колмички церкве храма святія велико мученици Варвары и дана мною ж священником Леонтіем во вѣчніе часи до сей же церкви Колмицкой [...] Варвары [...]» (арк. 8-37). — ГИМ, Син. п. 1077.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 792.

Липницький Григорій, священник, 1755 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «[...] отцем Григорієм Липницьким списан року божія 1755-го. Липницький» (арк. 77 зв.-84 зв.). — НМЛ, Q 335.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 906.

Липський Герофей, ієромонах, Києво-Печерський м-р, 1701 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Ирмолой [...]. Написан в обы[тели] святой Печерской тщаніем и трудом ієром. Герофея Липского року 1701 сенте[бря] 1» (переписувач, тит. арк.). — РГБ, Разум. 95.

Лит.: *Собрания Д. В. Разумовского*, с. 115-116, № 95; Ю. Ясиновський. Певческие рукописи, 294, № 18; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 498.

Литвинський Петро, бакалавр, м. Кристинопіль, при церкві Георгія 1760 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Сія книга глаголемая Ирмолой [...]. Списася при храмѣ святого велико мученика и побѣдоносца Христова Георгія во градѣ Кристинополь Року Божія 1760 мною многогрѣшным рабом Петром Литвѣнским на той час будучи бакаларом в Кристинополю мѣа януарія дня 12» (переписувач, тит. арк.). — Варшава, ВН, Акс. 2525.

Лит.: [Б. І. Балик]. Рукописи Перемиської греко-католицької капітули, с. 217, № 204; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 412, № 3; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолойі*, № 923.

¹³ Село Паволоч — тепер Попільнянського р-ну Житомирської обл.

Ло[и?]моревич Іван (Іоан), 1741 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Jan Łomarewicz» (переписувач, арк. 89); «Finis [...]. 1741 anno J. Łumorewicz» (переписувач, арк. 172 зв.). — Івано-Франківськ, Художній музей, Ст. 20.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолойі, № 760.*

Лукашевич Яким (Іоаким), м. Березне, при церкві Успенія 1720 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Koniec hłasu semoho» (переписувач, арк. 186); «Koniec so bohom amen. Jakim Łukaszewicz pisał ten iarmołoj» (переписувач, арк. 219 зв. — наприкінці 8 гла-су); «Сей Ірмолой списал раб божій Іоаким Лукашевич в градъ Березном при храмъ успенія пресвятѣй богородици за цину пулосма золотого що утра н'него. Року Божяго 1720 мѣа іюня 17» (переписувач, арк. 264). — РГБ, Кап. Q. 65.

Лит.: Ю. Ясіновський. Ленинградская коллекция, с. 103; Н. В. Рамазанова. *Рукописные книги, с. 82–83, № 82; Ю. Ясіновський. Українські та білоруські Ірмолойі, № 527.*

Ляшецький Іван (Іоан), м. Яворів, 1729 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой или Собрание [...]. Написася тцаніем и коштомъ ихъ мосчества П.П. братс[тва] великого Предградія Яворовскаго до храму Успенія пресвятѣй Богородици. Року божія 1729 мѣа [...] многогрѣшный Іоанъ Ляшецький пис[ав]. [...]»(переписувач, тит. арк.). — НМЛ, Q 381.

Лит.: J. Jasinowskyj. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 415, № 84; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолойі, № 706.*

Максимов Потапко, Москва, царські палати, 1680 р. переписав український нотолінійний Ірмолой.

Дж.: «Книга нотная писанная в Москвѣ при царе Феодорѣ Алѣксѣевиче в его государственных палатах и его государственными рабы Потапком Максимовым и Андрейком Михайловым в лето 7188 мѣсяца іюля в 5 день, от спасительного же воплощения Бога слова 1680 года мѣсяць іюль в 5 день індикта 3» (переписувачі, тит. арк.). — РГБ, Муз. 7753.

Перед 1672 р. переписав житіє Александра Свірського (И. У. Будовниц).

Лит.: А. Викторов. *Государственное древлехранилище, с. 13; И. У. Будовниц. Словарь, с. 269; Ю. Ясіновський. Певческие рукописи, с. 296–297, № 26; Ю. Ясіновський. Українські та білоруські Ірмолойі, № 245.*

Малицький Андрій, дяк, м-ко Холоїв, 1734 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сей Ірмолой списася рабъ Божій Андрей Малѣцкій велебному во Христѣ отцу Стефану презвитеру Нестаницкому во градъ Холоевѣ на той час будучи дяком Року Божія 1734 дня 4 януарія» (переписувач, арк. 260 зв. — наприкінці книги). — НМЛ, Q 59.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолойі, № 727.*

Маркевич Андрій (?), пресвітер, 1667 р. переписав Ірмолой, який зберігався в Житомирі. — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолойі, № 167.*

Маршалкевич Іван (Іоан), с. Орихівці, 1729 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сій Ермолой Списася в Орѣховцях многа грѣшным Іоаном Маршалкѣвичом году божого 1729 мѣа декемрія» (переписувач, тит. арк.). — Варшава, ВН, Акс. 2693.

У хроніці Благовіщенської церкви Перемишля 1764 і 1770 рр. згадується про святих Івана Маршалкевича та смерть його батька Григорія. — НМЛ, 0 73 (Ірмолой кінця XVII — початку XVIII ст.), арк. 7 зв., 14 зв.–15.

Літ.: Петрушевич. *Сводная летопись*, вип. 2, с. 111; [Б. І. Балик]. Рукописи Перемишської греко-католицької капітули, с. 207, № 383; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 408, 412, № 17; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ермолой*, № 708.

Мацевич Є., с. Загвіздя, 1741 р. переписав Ермолой.

Дж.: «Ірмолой сирѣчь Осмогласник [...]. Списася в богоспасаемой веси Загвоздю Року Божія 1741 през многогрѣшнаго раба Божія Є[...] Мацевича (?) (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, Q 26.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ермолой*, № 759.

Мелієшкєвич Н., с. Гриньки, у 2-й чв. XVIII ст. переписав Ермолой.

Дж.: «Ірмологіон сирѣчь Осмогласник [...]. Тщанієм же и друдом списася рабом божіим Н. Мелієшкєвичем под богоспасаемим градом Вишневцом во веси Грѣнках [...].» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 16.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ермолой*, № 675.

Миколай (?), младенець, у 2-й чв. XVIII ст. переписав Ермолой.

Дж.: «Сие писание младенца Миколая [...].» (переписувач — ?, арк. 109 зв.). — ЛНБ, Петр. 188).

Літ.: І. Свенціцький. *Опис рукописів*, с. 147, № 90; *Нотолінійні рукописи*, с. 72, № 133; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ермолой*, № 614.

Михаїл, попович пчанський (?), ймовірно, 1603 р. переписав Ермолой у Бучачі.

Дж.: «М[их]аил попович Рсзаñскуї писаѡ» (кіновар'ю, але, здається, пізнішого часу, арк. 229); «Сей Ермолой раба божого Михаила з веси Пчан» (рукою переписувача, арк. 276 зв.); «Сий Ермолой раба божого Михаила [...], поповича Пчанско-го, списася року божого 1603, Михаил П[чанский] писал мѣа октобрія дня 13» (арк. 73 зв., 76). Можливо, що рукопис переписаний у Бучачі (тепер Тернопільської обл.), бо в XVII ст. належав до «церкви Нагорянской Бучацкой» (арк. 4). Ці записи писані різними особами і в різний час, у тому й рукою можливого переписувача Михаїла в Бучачі — НМЛ, Q 266.

Літ.: Ю. Ясиновський. Джерела вивчення, с. 13-14; О. Цалай-Якименко. Переклад на півча, с. 12; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ермолой*, № 11.

Михайлов Андрейко, Москва, царські палати, 1680 р. переписав український нотолінійний Ермолой.

Дж.: «Книга нотная писанная в Москвѣ при царе Феодорѣ Алѣксѣевиче в его государственных палатах и его государственными рабы Потапком Максимовым и Андрейком Михайловым в лето 7188 мѣсяца іюля в 5 день, от спасительного же воплощения Бога слова 1680 года мѣсяць іюль в 5 день індикта 3» (переписувачі, тит. арк.). — РГБ, Муз. 7753.

Лит.: А. Викторов. *Государственное древлехранилище*, с. 13; Ю. Ясиновский. *Певческие, рукописи*, с. 296–297, № 26; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 245.

Михайлович Іван (Іоан), 1689 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Року Божого 1689» (переписувач, арк. 108 зв.); «Roku pańskiego 1689» (переписувач, арк. 149); «Finita 6ta [...] Ioanes Michałowski» (арк. 174). — НМЛ, Q 155.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 257.

Мільський Юрій, 1730 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Finis koniec tu bywa Anno Domini 1730 miesiąca marca Jerzy Mielski» (переписувач, арк. 32 зв.). — ЛНБ, БА 86.

Лит.: *Нотолінійні рукописи*, с. 60, № 102; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 418, № 163; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 710.

Москальський Іван (Іоан), 1745 р. переписав Ірмолой (?).

Дж.: «Joan Moskalskij 1745» (переписувач — ?, арк. 46–46 зв.). — ЛНБ, НТШ 271.

Лит.: *Нотолінійні рукописи*, с. 22–23, № 15; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 778.

Мостенський Василій¹⁴, дидакал, с. Лисин, наприкінці XVII ст. переписав Ірмолой.

Дж.: «Dobra wola: Bazyli Mostęski dydaskał Łysiński» (переписувач, арк. 252). — НМЛ, Q 65.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 210.

Мушинський Фома, Більський м-р, при церкві Різдва Богородиці 1744 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой или Пѣснослов пѣсней богодухновенных [...]. Списася во градѣ Бѣллой много грѣшнымъ Фомою Мушинскимъ при храмѣ рожества пресвятой Богородици в монастырѣ Бѣлском; Року 1744» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 9.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 774.

Навроцький Петро, дидакал, м. Тисьмениця, у 1720–1721 рр. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сей глас скончился в четвер по преполовленію мѣа мая дня 11 1720» (переписувач, арк. 103); «Конецъ осмомъ гласомъ. Roku 1721 miesiąca marca dni 14 a Tysmienicy. Pisał ten yrhołoy Piotr Nawrockiy Dydaskał Tysmieniecki na ten czas zostaiący na kondyciey przy cerkwie świen[tego] Mikołaiа pry Oycu Janu Mariyczyczu» (переписувач, арк. 229 зв.). — ЛНБ, НД 97.

Лит.: И. Свендицкий. *Церковно- и русско-славянские*, с. 380, № 61; *Нотолінійні рукописи*, с. 31, № 37; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 547.

Нафанаїл, ієромонах, Сава-Сторожевський м-р, 1682 р. переписав Ірмолой.

¹⁴ У Каталозі 1996 р. Мостівський.

Дж.: «Ирмолой сирѣчь богоугодные пѣсни [...]. Тщанієм і трудолюбієм сооружися в богоспасаємой обители рожества пресвятыя богородицы и великаго чудотворца Савы Сторожевскаго. През многогрѣшнаго іеромонаха Нафанаила потрєбы Симеоновича лѣта 7193 под. От рожества же господа нашего Ісуса Христа 1682 индикта» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Дон. 3.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 250.

Недзельський Пилип (Филип), с. Дибинці, 1776 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Во славу [...] списася книга сія Ирмолой [...] Филипом Недзелским в веси Дибинцях року божія 1776 дня 16 мѣа декамбрія» (переписувач, тит. арк.). — РНБ, Осн. Q.I.1263.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 976.

Николаєвич Стефан, священник, у сер. XVIII ст. переписав Ирмолой.

Дж.: «Сей Ирмолой священний іерей Стефан Николаевич сооружил» (переписувач, арк. 133 зв.). — НБУВ, ДА 86 Л.

Лит.: А. Лебедев. *Рукописи*, с. 46, № 106; Ю. Ясиновський. *Нотні рукописи*, с. 151, № 132; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 796.

Никольський, с. Козари, 1733 р. переписав Ирмолой.

Дж.: Чернігів, Істор. муз., АЛ 499.

Лит.: Н. Попов. *Недавние поступления*, с. 7, № 3; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 724.

Олекса Грагорій, с. Гнильче, 1712 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Сооружи сіє рабъ Божій Григорій Олекса року 1712 на той час застаючи в веси Гнильчу мѣа януарія дня 26» (переписувач, у кін. 7 гласу, арк. 138 зв.). — НМЛ, Q 194.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 504.

Олексій (Алексій), с. Жавниці, при церкві Георгія, у 1763–1765 рр. переписав Ирмолой.

Дж.: «Догмат Осмогласника [...]. Изобразися книга сія в вѣсе Жавницях при храмѣ святаго велекомученика и побѣдоносца Хрїстова Георгія. Недостойным рабом Божіим Алексеем начахъ року и мѣа ныжїи опесаном, а сконцах року 1765 мѣа мая 16. Року божія 1763 мѣй юніи» (пізніша копія титульного арк.). — ЛНБ, НТШ 137.

Лит.: *Нотолінійні рукописи*, № 8; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 945.

Ольчанський Василій, 1706 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Ирмолой сирѣчь пѣніе на 8 гласов по вся неделя и во празники господскія и нарочитых святых. Списася рабом Божіим Василієм Ольчанским. Рок 1706 мѣа августа дня 1» (переписувач, тит. арк.). — ЛНБ, НТШ 273.

Лит.: *Нотолінійні рукописи*, с. 23, № 17; J. Jasinowskiy. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 418, № 145; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 492.

Ольшавський Мануїл, у сер. XVIII ст. переписав Ирмолой; згодом став ігуменом Мукачівського Миколаївського м-ря.

Лит.: А. Годинка. Переписка, с. 257; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 851. — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Онисим, ієродиякон Успенського собору, Києво-Печерська лавра, 1854 р. переписав два Ірмолої — для лівого і правого кліросів.

Дж.: «Сія тетрадь Києво-Печерской Лавры праваго клироса. Написана 1854 года іюня 20 дня. Старанієм уставщика ієромонах О. Модеста, а трудами Онисима за послушаніє» (переписувач ?, арк. 1–5). — Києво-Печ. запов., Кн. 879, Кн. 2874.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1084, 1085.

Онисимович Богдан, співак родом із Пінська, Супрасльський м-р¹⁵, у 1598–1601 рр. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой [...]. Нанотован в святой обители монастыру Супрасльском, столп ірмосов написан рукодѣлієм Богдана Онисимович[а], спевака родом с Пинска. В лѣто от созданія міра 7109. А от вѣплощенія Христова 1601» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 5391.

Лит.: О. Дзбановський. *Минуле музичної культури на Україні*, с. 245–246; Г. Піхура. Богдан Анісімовіч; А. Конотоп. Супрасльський ірмологіон; А. Конотоп. Древнейший памятник; Ю. Ясіноўскі. Беларускія Ірмалой; Л. Дубровіна. Супрасльський Ірмолой; М. Ніколаеў. *Палата кнігопісна*, с. 195, 206, 225; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 5.

Павлов Василій, вікарій кибиський, с. Кибинці Миргородського полку, у 1758–1759 рр. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой си есть Осмогласнык [...]. Списася въ полку Миргородскомъ въ селѣ Кибинцах при храмѣ архангела Міхаїла многогрѣшнимъ вѣкаріємъ Кибинским Васілієм Павловым 1758 и 1759 годовъ» (переписувач, тит. арк.). — РИИИ, ф. 2, оп. 1, № 842.

Лит.: Ю. Ясіновський. Ленинградская коллекция, с. 103; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 915.

Павловський Марцян, інспектор Благовіщенський (тобто при Благовіщенській церкві), м. Смоленськ (?), 1723 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Марцян Павловски inspektor Włahowiszczęski сей писал Єрмологий 1723 [року] w hrade (?) Smoleńsku sę[t]e]bra 15» (переписувач, арк. 220 зв. — наприкінці 8 гласу). — РНБ, ОЛДП, Q. 724.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 556.

Парфанович Петро, писар, м-ко Лисець († 1 липня 1739 р.), 1729 р. переписав Ірмолой.

Дж.: Записи переписувача наприкінці розділів: «20 (?) ja[nuaria]172[9] P[etrasz] P[arfanowycz]» (арк. 73), «23 janu[aria] 1729» (арк. 97 зв.), «10 (?) febr[uar]ia 1729» (арк. 107 зв.), «12 [februaria] 1729» (арк. 136), «febr[uar]ia 1729» (арк. 166 зв.), «23 [februaria] 1729» (арк. 187), «10 (?) maia 1729» (арк. 216), «[...] 1729» (арк. 187); «Петр Парфановъч» (кіновар'ю, арк. 144); іншою рукою: «Piotr pisar Łysiecki pomar 1-mo yulia A[nno] 1739 co te xięge pisał» (арк. 216). — ЛНБ, НТШ 20.

¹⁵ Тепер містечко Білостоцького воєводства в Польщі.

Лит.: Нотолінійні рукописи, с. 60, № 102; J. Jasinowskiy. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 418, № 163; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 705.

Паценка Пархомій, ієромонах, м. Слуцьк, 1669 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой албо Осмогласник [...]. Списася [...] ієромонаха Пархомія Паценки на тот час в Слуцку в обители святятыя [...] Троицы. Року божого 1669 августа 15» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, 0 25.

Лит.: А. Петрушевич. *Сводная летопись*, доповн., с. 467–468; Ю. Ясіноўскі. Беларускія Ірмалой, с. 54; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 168.

Петро, попович, 1664 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «A. D. 1664 Petrus Popowicz [...] podpisuiesięю własnąоу рещą [...]» (переписувач кіновар'ю, арк. 75). — НМЛ. Q 142.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 149.

Писаркевич Іван (Іоан), родич дубенський, 1740 р. переписав Ірмолой.

«Сей ермолой создан от Иоана Писаркевича, родича дубеньского... Року 1740 місяца марта». — Сьогодні місце знаходження не відоме.

Лит.: Ю. Ясіновський. Виправлення, доповнення, № 1120.

Погорецький Григорій, дяк, м. Лежайськ, 1667 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Рок[у] Божіа 1667 мїа септеврия 19 Григорий Погорецкий. На тот час дяк Лежайский, рукою власною» (переписувач, у заставці, арк. 234). — Варшава, BN, Акс. 2604.

Лит.: А. Петрушевич. *Сводная летопись*, вип. 1, с. 152; [Б. І. Балик]. Рукописи Перемиської греко-католицької капітули, с. 205, № 293; J. Jasinowskiy. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 408, 412, № 17; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 165.

Подрузький Петро, пресвітер, м. Жидачів, при церкві Теодора 1713 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Петр Подрузкий презвитер Свято-Феодоровский намѣстник Жидачовский року божія 1713 мїа септеврия 9» (переписувач, арк. 377). — ЛНБ, НД 160.

Петро Подрузький, свящ. церкви Феодора в Жидачеві, згадується у записі примірника Октоїха 1604 р. дерманського друку. — ЛНБ, стд. 1554.

Лит.: И. Свенцицкий. Церковно- и русско-славянские, с. 384, № 91; Нотолінійні рукописи, с. 44, № 66; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 506.

Половецький Ісаакій, ієромонах, Задарівський м-р, 1759 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сия книга рекомая Ірмолой списася во обители святой Задаровской ієромонах[ом] Ісаакієм Половецким року божія 1759 марта» (переписувач кіновар'ю, арк. 62 зв.). — ЛНБ, МВ 18.

Лит.: Я. Гординський. Рукописи, т. 1, вип. 4, с. 418, № 19; Нотолінійні рукописи, с. 50, № 81; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 916.

Поповський Іван (Іоан) Петрович, півчій, «реєнт хоральної музики» Придворної капели цариці Катерини I у Санкт-Петербурзі, де 1725 р. переписав Ірмолой. 1714 р. гетьман Іван Скоропадський відіслав I.

Поповського з Глухова разом з іншими п'ятьма співаками до двору імператриці; названий також «співальній хоральній музики головищником»; 1718 р., здається, був надісланий в Україну для набору нових півчих. Скопіював твори Антіоха Кантемира.

Дж.: «Сія книга Ірмологій [...] списася [...] п'вчимъ Іоаномъ Поповским застаючому на тот час при капеллѣ реентом року 1725 генваря 16» (переписувач, тит. арк.). — РНБ, Осн. F.I.863.

1733 р. з чорнового зошита переписав українським почерком сатири Антіоха Кантемира: «Списоваль Іванъ Поповский сію сатиру [...]» (мабуть, для Феофана Прокоповича, якому цей рукопис належав пізніше). — РНБ, Соф. 1563, арк. 92 зв.

Лит.: А. Родосский. *Описание 432-х рукописей*, с. 234; К. Харлампович. *Малороссийское влияние*, с. 822; Н. Финдейзен. *Очерки*, т. 1, с. 333; Б. А. Градова. Рукописное тиражирование сочинений А. Д. Кантемира в XVIII в. // *Книга в России до середины XIX в.*: Тезисы. Ленинград 1985, с. 56; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 564.

Потоцький Марк, обиватель Переволочної, 1659 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сей Ірмолой списав раб Божій М[а]рк по [п]розвищу Потоцький обиватель Przewłoczańsky swoją ręką własną do cerkwy Wowedeneia Preczystyia Diwy Mariji (?) Jej na chwałę» (переписувач, арк. 174–185); «Р[оку] б[ожого] 1659» (переписувач наприкічні післямови, арк. 374 зв.). — ЛНБ, Петр. 96.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 111.

Прокопій, у 40-х рр. XVIII ст. переписав Ірмолой.

Дж.: «Прокопий написавъ своєю рукою» (переписувач, арк. 34). — ЛІМ, Рук. 206.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 753.

Прокопович Василій, священник, с. Калагарівка, 1730 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой [...]. Списася многрѣшным рабом Божиим Васи́ліем Прокоповичем духовным Калагуровским Року Божія 1730 мѣа марта 5 (?)» (переписувач, тит. арк.). — ЛНБ, Бав. 341.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 711.

Рей Василь, церковник придворної церкви кн. Іллі Безбородька, [с. Стольне], у 80-х рр. XVIII ст. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сей Ірмологій будучій в живих Василь Рей кои был в его сиятельства в Придворной церкви в должности церковника и своими руками написал сий Ірмологій и прежде смерти своей будучи при болезни подарил в церков [...] Марии Магдалины [...]» (арк. 16–55). — НБУВ, ДА 109 Л.

Лит.: А. Лебедев. *Рукописи*, с. 47, № 109; Ю. Ясіновський. *Нотні рукописи*, с. 151, № 135; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 984.

Рибачевський Симеон, дяк, с. Станина, при церкві Воскресіння 1841 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сей Ирмологіон списал Симеон Рибаческій будуче дяком во веси Станинѣ при храмѣ Воскресенія Христова 1841 года» (переписувач кіновар'ю, арк. 1–1 зв.). — НМЛ, F 392.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 1080.

Ріжкевич Іван (Іоан), дидакал, м. Старий Самбір, при церкві Миколая 1748 р. переписав Ирмолой з додатками.

Дж.: Ирмологіонъ и Анфологіонъ сирѣчь Трифо[ло]гъ [...] Списася на весь год рабом божіим Іоаном Рижкевичом в градѣ Старом Самборѣ на той час будучи дидакалом при храмѣ іерарха Христова Николая [...]. Списася року Божого 1748 мѣа іюнія дня 6» (переписувач, тит. арк.). — Варшава, BN, Акс. 2662.

Лит.: [Б. І. Балик]. Рукописи Перемиської греко-католицької капітули, с. 207, № 352; J. Jasinowskyj. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 413, № 36; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 788.

Робачевський Феодор, Київ, при церкві Преображення 1727 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Ирмолой сирѣчь Осмогласник [...]. Списася в богоспасаемом градѣ Киевѣ при храмѣ Преображення Феодором Робачевским Рок бож[ого] 1727 міс[аца] септерія (!) 4 числа [...]» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Увар. 278 F.

Лит.: архим. Леонид. *Систематическое описание*, ч. 2, с. 189, № 886 (278); Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 700.

Робищук Петро, послушник, [Кієво-Печерський м-р], 1811 р. переписав Ирмолой.

Дж.: Кієво-Печ. запов., Кн. 2186.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 1069.

Рожанський Симеон, с. Чолівка, 1736 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Ирмолой или Осмогласник во пѣніе субнотованіи [...]. Списася рабом божіим Симеоном Рожанским во веси Чол[івка] в лѣто от соз[дания] мира 7244, от рожества же Христова 1736» (переписувач, тит. арк.). — РНБ, Осн. Q.I.1475.

Лит.: Ю. Ясиновський. Ленинградская коллекция, с. 103; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 735.

Рождольський, у 2-й чв. XVIII ст. переписав Ирмолой.

Дж.: «М.[ану] Р[горгіа]. Рождольскій» (переписувач, арк. 131). — НМЛ, 0 69.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 648.

Романович Георгій, дидакал, с. Влащинці, при церкві Михайла 1726 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Finis. Георгій Романович. Сію книжицу рекомую Праздники написах азъ многогрѣшный раб божій Георгій Романовыч на той час будучи дидакалом в веси Влащинцах при храмѣ с[вятого] архистратига Михайла. Anno Domini 1726 miesăca iunia die 23» (переписувач, арк. 72 — наприкінці 4 гласу). — РГБ, ф. 218, № 452.

Лит.: Ю. Ясиновський. Певческие рукописи, с. 295, № 21; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 698.

Ропалевський Іван (Іоан), переписувач і маляр-ілюстратор, у 1741–1744 рр. переписав Ірмолой.

Дж.: «Laude L. Iŝ Jesus Hrystus. Anno 1741. Saluator mundi» (переписувач, тит. арк.); «Jan Ropalewski mр» (переписувач, арк. 270 — наприкінці рукопису); у мініятюрах монограми RP. — РИИИ, ф. 2, оп. № 841.

Лит.: В. Пуцко. Малоизвестные рукописные собрания, с. 346; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 770.

Русановський Іван (Іоан), м. Броди, 1751 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмологіон сирѣчь Пѣснослов [...]. Списася многогрѣшним рабом божим Іоаном Русановскім в градѣ Бродях при храмѣ святого великомученька Георгія [...]. Року Божія 1751 мѣа марта дня 11 1751» (переписувач, тит. арк.). — Луцьк, КМ, КДФ, № 21.

Лит.: М. Струменский. Из Острожской старины, с. 15–16, № 12; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 893.

Сабатович Тимофій, с. Журів, 1782 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сію книгу рекомую Ірмолой писал своєю рукою Тимофей Сабатович гражданинъ Журѣвскій для своей потребности и инных вѣры християнской заховоющих. Року 1782» (переписувач, арк. 14–19). — ЛІМ, Рук. 91.

Лит.: И. Свенцицкий. *Опись музея*, с. 29, № 91; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 986.

Сава, Слобода Рубіжна, 1736 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Во славу [...] списася сеи Ирмолой сирѣчь Осмогласник [...] рабом божим Савою в Слободѣ Рубежной року 1736 году ноеврія 9» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 162.

Лит.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 733.

Сава, ієродиякон Києво-Печерського м-ря, 1820, 1824 (?) рр. переписав два нотолінійні Ірмолої.

Дж.: «Сей Ирмологіонъ написалъ Киевопечерскія Лавры ієродіаконъ Савва и отдалъ въ церковь Успенія Богоматере навсегда для употреблення по крилосу 1820 года» (переписувач, арк. 1–1 зв.). — Києво-Печ. запов., Кн 2082.

Лит.: Н. Петров. *Описание рукописных собраний*, вип. 2, с. 254, № 573; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1073, 1076.

Сава, ієродикон та ієромонах, у Жаботинському Успенському м-рі 1843 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга Ирмологій сирѣчь пѣснословъ. [...] Написася в Святоуспенскомъ и Онуфріевскомъ монастырѣ недостойнымъ ієромонахомъ Саввою 1843 года месяца февруарія 10 числа» (переписувач, тит. арк.). — РГИА, ф. 834, оп. 1, № 3752.

Лит.: Ю. Ясіновський. Ленинградская коллекция, с. 103; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1082.

Савелій Стефан, с. Процівка, 1730 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой [...] сооружися в веси Прозцувць [...]. Списася рабом Божіим Стефаном Савелѣем. В року 1730 мѣа априля 24» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 1082.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 713.

Садофт, ієромонах і духовник Мошногорського м-ря, де 1787 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга [...] написанная ієромонахом Садофтом в Мошногорском монастырѣ бывшим духовником 1787 года [...]» (арк. 4–21). — НБУВ, I, 7466.

Лит.: С. Щеглова. Описание рукописей, с. 10–11, № 30; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 148, № 65; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 988.

Сажковський Йосиф (Іосиф), світська особа, потім ієромонах, м. Рашків і Полянський м-р, у 1777 і 1779 рр. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Во славу [...]. В царство благочестиваго короля полскаго его милости Станіслава Августа: написася книга сія Ірмологій в богоспасаемом мѣстѣ Рашковѣ. В лѣто от Рожества по плоти бога слова 1777 індікта 10 мѣсяца априля недостойным Іосифом Сажковским» (переписувач, тит. арк.). — ОНБ, ф. I, № 96;

«Во славу [...] написася книга сія Ірмологій земли Молдовлахійскія в монастырѣ Полянскомѣ Подніѣстрианскомѣ. Рок божія 1779 мѣа декаврія 9 дня недостойным Іосифомъ С.[ажковским]» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 1116.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 979, 983.

Салуха Януарій, послушник, співець правого кліросу Успенського (?) собору Києво-Печерської лаври, 1852 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга називаемя Ірмологіон, сооруженна Лаврским иждивеніем, стараніем Києвопечерскія Лавры уставшиком ієромонахом Модестом. Трудями же написаніем нот недостойным послушником и клирошанином праваго клироса Іануаріем Салухою написася лѣвому клиросу. В лѣто от Рождества Христова 1852 мѣсяца марта 18 дня» (переписувач, тит. арк.). — Києво-Печ. запов., Кн. 2087.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1083.

Самборський Пантелеймон, с. Глибочок, 1721 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сей Ірмолой списася многогрѣшнымъ рабомъ божтим Пантелеймоном Самборским на той час застаючого в веси Глубѣчку при храмѣ пресвѣтлаго дня рожества Пресвятои Дѣвы Богородици [...]. Писася року божія 1721 дня 25 [...]» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, Q 265.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 548.

Самойлович Іван (Іоан), з Тернополя, дидаскал, 1741 р. переписав Ірмолой у с. Осташівцях.

Дж.: «Конецъ со богомъ Ірмолою. Списася року божія 1741 мѣа августа дня 13 многогрѣшным рабом божіим Іоанном Самойловичомъ Тарнопольским, дыдаскалом на той часъ будучим у веси Осташовцах» (переписувач, прикінцеві арк. 243 зв.–144). — НМЛ, Q 9.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 758.

Сахновський Олександр (Александр), м. Народичі, при церкві Миколая 1740 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Благословенієм отца [...] начати і совершити сію книгу глаголемую Ермолой [...] ісписано недостойным рабом божіим Александром Сахновским во гради Народичах прі храми святителя Христова Николая року божія от сотворенія свѣта 7248, а от рождества Христова 1740 індікта 3 основанія мѣа іюнія дня 30» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, Худ.-пром. 789.

Лит.: С. Щеглова. Описание рукописей, с. 9, № 23; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 154, № 186; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 746.

Сезентович Микола (Николай), уставник і дяк; переписав три Ірмолой: два в Михайлівській церкві м-ка Старі Санжари 1753 р. і в м-ку Кобеляках 1754 р.

Дж.: «Єрмолой сирѣчь книга [...] Рукописан в мѣстечку Старом Санжаровѣ. При храмѣ архангела Михаила Николаем Сезентовичемъ уставником того ж храму. Року от Христа 1753 мѣа ноября 22 дня» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 311, 8;

«Ирмолой сѣричь книга [...] Рукописанъ в мѣстечку Старом Санжаровѣ при храмѣ архангела Михаила тоєи церкви уставником Николаем Сезентовичемъ року от Христа 1753 мѣа октабря 30 дня» (переписувач, тит. арк.); — ГИМ, Син. п. 311;

«Єрмолой сирѣчь книга [...] рукописанъ в мѣстечку Кобеляке при храмѣ свят[...] — стерто] того ж храму дякомъ Николаемъ Сезентовичемъ. Року от Христа 1754 мѣа ноевря 20 дня» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 1076.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 897, 898, 904.

Селецький Стефан, с. Новосілки, 1682 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сооружися сей Ярмолой многогрѣшным рабом Божим Стефаном Селецким в Новосілках року божія 1682 мѣсяца іюня 23 дня» (переписувач, колофон, арк. 406). — ЛНБ, НД 123.

Лит.: И. Свенцицкий. Церковно- и русско-славянские, с. 382, № 75; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 249.

Семионович Стефан, левит, с. Німстів, при церкві Різдва Богородиці 1728 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой сі єсть Осмогласнік [...] списанно же бысть пры храмѣ Рождества Пресвятой Богородицѣ весі Нѣмстова трудолюбѣем Стефаном левѣтом Семионовичем року божія 1728 мѣа іюл[я]» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, F 451.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 415, № 80; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 702.

Семионович Феодор, з м. Бережан на Підгір'ї, у 1638–1639 рр. у Супрасльському м-рі переписав Ірмолой.

Дж.: «Року 1638 іюля 17» (переписувач, арк. 32, в орнаментальному ініціалі); «Року 1639 апріля 25 за rozkazaniem jego mości Pana przewielebnego oycа Nikodema Mokosia Szybińskiego archimandryty Supraslskiego za łaską Bożą wypisany jest

той Ірмолой Феодор Семіонович з града Бережан з Подгоря» (переписувач, арк. 271). — Вільнюс, БАН, F-19-1167.

Літ.: Ф. Добрянский. *Описание рукописей*, с. 268–271, ч 116 (20); А. Конотоп. *Супрасльський ирмологий 1638–1639 гт.*; Ю. Ясіноўскі. *Беларускія Ірмолоі*, с. 54; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 46.

Серафим, ієромонах, бл. 1697 р. переписав Ірмолой, зберігався в Густинському м-рі.

Літ.: *Каталог виставки XIV Археологического съезда*, с. 8, № 60; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 324.

Сильвестр, з Ніжина, ієромонах та уставник Києво-Софійського собору, постриженець Видубицького м-ря (до 1702 р.), 1720 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сию книгу Ірмолой я ієромонах Сильвестр уставник Свято Софійській надаю до святой обители свого рукописанія за отпушення грѣхов своих року 1720 мая 31 Печерской»; нижче: «С книг ієромонаха Сильвестра надал до святой обители Печерской постриженець Выдубицкий» (переписувач, тит. акр.). — НБУВ, КПл 34 П.

1702 р. переписав *Седмодневник*, підписався як постриженець Києво-Видубицький «нѣжинский» (опис Н. Петрова).

Літ.: Н. Петров. *Описание рукописных собраний*, вип. 2, с. 16, № 34; с. 90–91, № 274; Ю. Ясіновський. *Нотні рукописи*, с. 153, № 163; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 522.

Симеон, [Києво-Видубицький м-р ?], у 2-й чв. XVIII ст. переписав Ірмолой.

Дж.: «Предословіе [...]. Сего ради и я по елику недолужеству моему поующии всегда соглашались [...] многогрѣшній и худшій в християнех убогий Симеон» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, I, 5573.

Літ.: В. Перетц. *Отчет об экскурсии в Киев*, с. 184, № 8; Ю. Ясіновський. *Нотні рукописи*, с. 147; № 50; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 581.

Скабович Андрій, с. Межиріч, бл. 1737 р. переписав Ірмолой.

«Списася рабом Божиим Андреем Скабовичем в Межирѣчѣ». — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Літ.: *Девятисотлетие православия*, ч. 1, с. 181, № 69; Н. Теодорович. *Город Владимир*, с. 205, № 25; Г. Бугославский. *Вольские рукописные*, с. 305; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 738.

Скалацький Василій, дидаскал, м. Лежайськ, у 1680–1681 рр. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой или Соборник [...]. Списася многогрѣшнимъ Василюмъ Скалацьким у градѣ Лежайску 1680 рок» (переписувач, тит. арк.); наприкінці 8 гласу рукою переписувача дата завершення розділу — 1681 р. (арк. 249/a). — ЛНБ, НД 103.

Літ.: И. Свенцицкий. *Церковно- и русско-славянские*, с. 380–381, № 61; *Нотолінійні рукописи*, с. 31–32, № 38; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 406, 418, № 148; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолоі*, № 246.

Слоньовський Д., с. Волож, 1670 р. переписав Ірмолой; 1677 р. переписав статут церковного братства у Гломчі біля Сянока.

Дж.: «Ирмолой сирѣчь Осмогласникъ [...] в веси Воложи Року 1670. Д. Слоніовскій брэнною подклоншеса рукою м[ісяця] фев[раля] 12 дня» (переписувач, тит. арк.). — Варшава, ВН, Акс. 2961; «Року 1677 мїда октобрія 7 дня. Недостойний раб бжїй Дамян Слоньовскійб брэнною подклоншеса рукою тр» — ЛІМ, Рук. 120, арк. 14 зв., прикінцевий.

Літ.: А. Петрушевич. *Сводная летопись*, вип. 2, с. 166; [Б. І. Балик]. Рукописи Перемиської греко-католицької капітули, с. 241, № 649; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 414, № 59; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 172.

Смеречанський Олександр (Александр), учитель-дидаскал у Самборі та Бібрці, переписувач книг і палітурник; 1685 р. переписав Пом'яник для братства в Корманичах; переписав три Ірмолой: у 1691 та 1697 рр. у Самборі та ще один наприкінці XVII ст.

Дж.: «Ірмолой[...]. Списася многогрѣшним Александром Смеречанским во градѣ Самборѣ рок 1691 мїда октобрія дня 10» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, F 658;

«[Переписав] за відпущеніє грїхів в ограді Самборі 1697 [року]» (переписувач). — Зберігався в Старому Самборі (сьогодні втрачений);

«Починається Ирмолой сирѣчь Осмогласникъ [...] писал Александръ Смеречанский рукою своею» (переписувач, другий титул, арк. 19). — Краків, Прив. зб. проф. Т. Хшановського.

Очевидно, цей же Ол. Смеречанський переписав рукописну Тріодь Постну, як це видно з частково втраченого запису: «[...] нарицаемая [...] переписана] есть кош[том]...] Михаила Г[...]диского до храму [чудо]творца Николая [...] своих [...] золотих [18?...] [Але]ксандрови Смеречан[скому] дидаскалови на той час Городецкому [...]» — ЛІМ, Рук. 69, запис на оправі кіновар'ю, рукопис походить зі с. Чернокунці¹⁶).

Деякий час був учителем у Бібрці, де опрацював книжки (запис на *Апостольських діяннях і посланнях*) — ЛНБ, НД 66, на обкладинці (опубл. І. Свенціцький та І. Франко); 1685 р. переписав Пом'яника для братства в с. Корманичах поблизу Перемишля. — Варшава, ВН, Акс. 2967, арк. 1.

Літ.: Z. Strzetelska-Grynberowa. *Staromiejskie*, с. 641; И. Свенцицкий. Церковно- и русско-славянские рукописи, с. 9, № 16; І. Франко. Історія української літератури, с. 353–354; И. Свенцицкий. *Опись музея*, с. 22; Я. Ісаєвич. *Джерела з історії української культури*, с. 94; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 416, № 97; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолой*, № 315, 325; Ю. Ясіновський. Виправлення, доповнення, № 1112; *Rękopisy cerkiewnosłowiańskie w Polsce*, с. 349, № 734 (ім'я переписувача не вказане).

Смеречанський Павло, м. Любачів, 1674 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолойній Соборьникъ [...]. Написася през многогрѣшнаго Павла Смеречанского в градѣ Любачевѣ року 1674 мїда януарія дня 9» (переписувач, тит. арк.). — ЛІМ, Рук. 103.

¹⁶ Село Чернокунці — тепер Яворівського р-ну Львівської обл.

Лит.: И. Свенцицкий. *Опись музея*, с. 26, № 80; J. Jasinowskyj. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 419, № 174; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 192.

Смирнов Михайл, Москва, у 1761 і 1763 рр. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Ірмолой сиричь бого угодныя пѣсни [...]. Тщанієм и трудолюбієм сооруж[ися] чрез многогрѣшнаго Михайла Смирнова в царствующем и великом градѣ Москве от сотворенія мира 7264, от рождества Христова 1761 год» (переписувач, тит. арк.). — НБ МГУ, 9 L o/6;

«Ірмолой сиричь богоугодныя пѣсни [...]. Тщанієм и трудолюбієм сооружи чрез раба Михайла Смирнова в царствующем и великом градѣ Москве; от созданія мира 7171, от рождества же воплоти бога слова 1763 год» (переписувач, тит. арк.). — РНБ, ОЛДП F84.

Лит.: Хр. Лопарев. *Описание рукописей*, ч. 1, с. 147, № 84; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 934, 942.

Соколецкий Михайл, бакалавр, с. Ігровиця, 1733 р. переписав Ірмолой.

Дж.: Переписувач: «Koniec czwartemu głasowi, chwała Panu Bogu i żem to skończyć we środe 3 niedzieli po wielkiej nocy w nidziele świętych myronosyć w Roku Pańskim tysiącnym siedm setny trzy dziestym trzecim dnia 30 miesiąca aprila Anno Domini 1733. Michał Sokołec[cy] Bakaławr Ihrowiecki» (арк. 119 зв.). — НМЛ, Q 381.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 723.

Соколовський Іван (Іоан), у 2-й чв. XVIII ст. переписав Ірмолой.

Дж.: «Іоанъ Соколовский» (переписувач, наприкінці 2 гласу, арк. 72); «Jan Sokołowski» (переписувач, наприкінці 6 гласу, арк. 162 зв.). — НМЛ, Q 217.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 628.

Соломон, ієродиякон Желтикового м-ря, м. Твер, у 1719 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой или Осмогласник [...]. Списася в богоспасаемом градѣ Тверѣ в монастирѣ чудотворца Арсения Желтикова иждивенієм келейным дому Тверск[ого] судій іером[онаха] Іерофея Прилуцкого, трудом же іерод[иякона] Соломона. Року 1719 [...].» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 13.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 519.

Сопушкович Симеон, міщук сасівський, дидаскал, 1744 р. у с. Олієві переписав Ірмолой.

Дж.: «Ірмолой си есть Осмогласник [...] трудолюбієм списася во веси Олюевѣ при храмѣ святителя Христова Николая рабом божіим Симеоном Сопушковичом року 1744» (переписувач, тит. арк.); «Во имя отца і сина и святого духа, аминь. Сия книга рекомая Ірмолой раба божого Симеона Сопушковича дидаскала Олюевского а мѣщук Сасовского на той час будучи на кондиціи в Олюевѣ при храмѣ святителя Христова Николая. Списася року божія 1744 мѣа ноеврія дня 26» (переписувач, арк. 2-11). — НМЛ, F 41.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 771.

Софронієв Орест, ієродиякон, Санкт-Петербург, 1748 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «В царствующем градѣ Санкт Петербургѣ [...] Ирмологій или чинное пѣние по знаменію киевскому, а нарѣчію велико Россійскому [...] по обещанію своему во свято Троицкую Сергіеву Лавру в храм живоначалнія Троицы 1748 года написал іеродіякон Орест Софроніев» (переписувач, тит. арк.). — РГБ, Тр.-Серг. 456.

Мабуть, він же 1731 р. залишив запис у львівському друкованому Ирмолої 1700 р., що зберігається в Національному музеї образотворчого мистецтва у Києві — др. 2564.

Літ.: Ю. Ясіновський. Певческие рукописи, с. 297–298, № 27; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 787.

Спиридон, іеродіякон, Хрестовоздвиженський м-р у Полтаві, у сер. XVIII ст. переписав Ирмолой.

Дж.: «[...] Ирмолой переписаний] іеромонахом Германом и іеродіяконом Спиридоном монастира Полтавского» (переписувач, арк. 2–13); наприкінці розділу подібних: «Иеродіякон Спиридон списал» (переписувач, арк. 237). — НБУВ, I, 3860.

Літ.: Ю. Ясіновський. Нотні рукописи, с. 146, № 20; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 800.

Старицький Михаїл, м. Радимно, 1738 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Тен Ярмолой списася року божія 1738 мѣа августа дня 20 [...] Михаил Старицкі [...] в градѣ Радимнѣ» (переписувач, арк. 158 зв.). — Варшава, Акс. 2575.

Літ.: А. Петрушевич. *Сводная летопись*, вип. 2, с. 143; [Б. І. Балик]. Рукописи Перемиської греко-католицької капітули, с. 205, № 264; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 412, № 9; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 742.

Стеблецький Даниїл, інтролігатор, 1686 р. у Ве"В., переписав Ирмолой.

Дж.: «Ирмолой [...] списася рабом Божіим Даниїль Стеблецькимъ, интролѣгаторомъ в богоспасаемой Ве"В. рок Божія 1686» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, Q 208.

Літ.: Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 254.

Стефан, с. Голосків, у 1726 р. переписав Ирмолой.

Дж.: Афон, Пантелеймоновий м-р, № 96.

Літ.: А. А. Турилов. Малоизвестные системы восточнославянской книжной тайнописи, с. 102–103; *Славянские рукописи Афонских обителей*, с. 117, № 265; Ю. Ясіновський. Виправлення, доповнення, № 1121.

Стефа[нович?] Іван (Іоан), іерей, м. Носівка, при церкві Миколая 1745 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Во славу [...] Списася Ирмолой в мѣстечку Носовцѣ 1745 году априля 24 при перкви іерарха Христова Николая іереом Іоанном Сефа[новичем?]

» (переписувач, тит. арк.). — НБУВ, КПл 35 П.

Літ.: Н. Петров. Описание рукописей церковно-археологического музея, вип. 2, с. 16, № 35; Ю. Ясіновський. Нотні рукописи, с. 153, № 164; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ирмолої*, № 777.

Стопчанський Василій, с. Сиваківці, у 1749 р. переписав Ирмолой.

Дж.: «Ирмолой [...] списася] в богоспасаемой веси Сываковцах многогрѣшным рабом божіим Васиїем Стопчанским рок 1749 месяца марта дня 2» (переписувач, тит. арк.). — ХІМ, КВ 6659.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 789.

Стронський Матфей, пресвітер, 1740 р. переписав Ірмолой у с. Містковичах.

Дж.: «Конець ірмосовъ третаго гласа Ојсіес Матфей Strąskij P. P. Mistkowskij. Писати рукою власною своєю сей Ірмолой зачалем року божого 1740 мѣа февруария дня 12» (переписувач, арк. 48 зв.); «Конець съ богомъ Ірмолою, Матфей Стронскѣй през[витер] Мѣст[ковский]» (переписувач, арк. 152 зв.). — НМЛ, F 235.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 748.

Стручкович Михайл, бакалавр, 1699 р. переписав Ірмолой у Добротворі.

Дж.: «Съ богом починается Ірмолой [...]. Списася в градъ Добротворъ рок Божія 1699 іюня 19 дня. Списал раб Божій Михайл Стручкович на той час будучий бакалавром» (переписувач, тит. арк.). — НМЛ, Q 61.

Літ.: J. Jasinowskyj. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 415, № 85; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 322.

Суховій Афанасій, ієродиякон, 1689 р. переписав Ірмолой у Ново-Єрусалимському Воскресенському м-рі.

Дж.: «Не моли сирѣчь Богоугодныя пѣсни [...]. Тщаніем и трудолюбіем сооружися през многогрѣшнаго ієродиякона Афанасія Суховѣя в монастырю Живоноснаго Воскресенія Новаго Іерусалима в лѣто от сотворенія свѣта 7200, от воплощенія Христова 1689» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 1379.

Літ.: архим. Леонид. *Описание славяно-русских рукописей книгохранилища*, с. 60, № 122; В. Никольский. *Рукописная книжность*, с. 29; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 259.

Тараневич Антоній, священник, м. Пінськ, при катедрі Різдва Богородиці 1759 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга глагоемая Празнѣя, имеюще в себѣ пѣнній церковныхъ праздниковъ господскім, богородичнім и святымъ нарочитымъ на весь годъ. Списася священникомъ іереемъ Антоніемъ Тараневичемъ пресвітеромъ Катедралнімъ в богоспасаемомъ градѣ Пінску при храмѣ Рождества Пресвятой Богородици Року божого 1759, лѣта от Адама 7267». — Зберігався в Держ. музеї Білорусії в Мінську, № 3962.

Літ.: В. Перетц. *Рукописи библиотеки... и минскихъ собраний*, с. 190, № 150; Ю. Ясиновський. *Беларускія Ірмолої*, с. 54; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 918.

Тарасій, ієромонах василіянських монастирів Мінська, Вільна і Жирович, де у 2-й чв. XVII ст. (до 1643 р.) переписав Ірмолой.

Дж.: «Паки и паки. Господи благослови. Честь и слава (?) господа богу и пречыстой светой девицы Маріи и всемъ светымъ. Столпъ сии написанъ бытъ мною недостойнымъ ієромонахомъ Тарасіемъ закону иже во светыхъ отца нашего Василя Великого. Подписалъ рукою власною, тр. В Менску почалъ, а у Вилни и у Жировичахъ докончылъ (проста літорія з помилками, арк. 153 зв.). — РГБ, ОИДР, № 248.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Беларускія Ірмолої*, с. 50-55; Ю. Ясиновський. *Певческие рукописи*, с. 287-288, № 2; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 30.

Тарасій, 1742 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Тарасій. 1742» (переписувач, арк. 342 зв. — у пасхальному крузі). — НМЛ, Q 312.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 763.

Телесницький Василій, 1744 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Vazyly Teliesnicku roku 1744 mѣсяца avgusta dnia 17 dokonчилием той Ярмолой на святого Доментія (переписувач, арк. 111 зв.). — НМЛ, Q 352.

Лит.: J. Jasinowskiy. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 417, № 123; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 772.

Тишковецький Григорій, 1747 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Во славу [...]. Написася сія книга рекома Ярмологіон [...] тшаниєм же недостойнаго і многогрѣшнаго Григорія Тѣшковѣцкаго в лѣто от Рождества Христова 1747» (переписувач, титульна арк.). — ЛНБ, НД 373.

Лит.: *Нотолінійні рукописи*, с. 46, № 70; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 782.

Токарський Іван (Іоан), с. Королик, при церкві Миколая 1773 і 1776 рр. переписав два Ірмолої.

Дж.: «Ірмолой сієсть Осмогласникъ [...] Іоанъ Токарскій начератах в богоспасаємой вєси Кролику при храмѣ святителя Николая року Божія 1773 мѣа сентемврія числа 4 дня» (переписувач, тит. арк.). — Варшава, BN, Акс. 2599;

«Ірмолой или Пѣснослов [...]. Написася в богоспасаємой вєси Кролику при храмѣ святителя Христова Николая трудолюбием же недостойный раб божій Іоан Токарскій Року Божія 1776 мѣсяца марта дня 4» (переписувач, тит. арк.) — Варшава, BN, Акс. 2620.

Лит.: А. Петрушевич. *Сводная летопись*, вип. 2, с. 143; [Б. І. Балик]. *Рукописи Перемиської греко-католицької капітули*, с. 205–206, № 264, 310; J. Jasinowskiy. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 412, № 13; с. 413, № 34; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 960, 967.

Турович Дем'ян (Деміан), м. Володимир, при церкві Параскевії у 1741 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сей Ірмолой списася во градъ Владимирѣ року божія 1741 мѣа февруарія дня 20 при храмѣ велико мученици Христовои Парасковеи мною многогрѣшним списася Деміаном Туrowiczom» (переписувач, арк. 42). — НМЛ, Рк 536.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 757.

Фединович Олександр (Александр), 1667 р. у с. Новосілках переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга сооружися многогрѣшным рабом Божіим Александром Фединовичом в Новосѣлках року божого 1667» (переписувач, арк. 233 зв.). — Варшава, BN, Arc. 2610.

Лит.: [Б. І. Балик]. *Рукописи Перемиської греко-католицької капітули*, с. 205, № 293; J. Jasinowskiy. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 413 № 24; *Sztuka iluminacji*, с. 51, № 34; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 166.

Федоров Кондрат, диякон катедрального собору в Харкові, де 1720 і 1725 рр. переписав два Ірмолої.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 528, 565.

Феофан, ієродикон Києво-Межигірського м-ря, де в пономарні 1763 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Книга сія Ірмологій списася в Ставропігiальномъ Києво-Межигорскомъ монастирѣ в пономарнѣ ієродіякономъ Феофаномъ 1763 року мѣца генваря» (переписувач, арк. 17 зв.). — НБУВ, ф. 30, № 14.

Літ.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 940.

Феофіл, монах Супрасльського м-ря, де 1662 р. переписав Ірмолой.

Літ.: Ф. Добрянский. *Описание рукописей*, с. 262–268, № 115 (13); Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 147. — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Феофілакт, ієромонах, уставник, ієродякон Унівського м-ря, де, ймовірно, переписав Ірмолой бл. 1650 р.; пізніше перебував у Манявському скиті, де й помер 1680 р. Був добрим знавцем болгарського напіву.

Дж.: «Велебного в бозѣ отца Феодосія на Сосновині Сосновского, архимандрита Уневского, написана» (кіновар'ю, переписувач — ?, арк. 248–249); «Рукою власною ієромонаха Феофилакть» (переписувач — ?, арк. 35). — НМЛ, F 58.

«Року 1680 мѣсяца марта 5 дня преставися рабъ Божій братъ нашъ ієродіяконъ Феофилакть уставникъ, благоискушенъ же въ пѣнїяхъ бысть зѣло паче же болгарскаго пѣнїя нашего Скитскаго». — Синодик Манявського скиту, Румунська АН, ms slav. 80.

Літ.: А. Яцимирский. *Славянские рукописи*, с. 216; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 53.

Хоцевич Павло, с. Мизове, при церкві Різдва Богородиці 1777 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сий Ирмолой ест Осмогласній [...]. Начертася мною рабомъ Божімъ Павломъ Хоцевичемъ въ веси Мѣзови при честномъ отцу Павлу Страшкевичевы при храмѣ Рождества [...] Богородица [...] Року Божія 1777» (переписувач, тит. арк.). — ЛНБ, БА 4.

Літ.: *Нотолінійні рукописи*, с. 57, № 96; J. Jasinowski. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 418, № 161; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 978.

Хоцятовський Леонід-Лаврентій, вихованець київської школи співу, співав у Києво-Софійському соборі, пізніше опинився в Петербурзі й 1750 р. як ієродякон переписав Ірмолой, від 1752 р. — у Придворній капелі; архимандрит Троїце-Сергієвої лаври (8 жовт. 1761 — †20 січ. 1766), куди взяв зі собою переписаного ним нотного Ірмолая. У листі від 12 жовтня 1761 р. з Петербурга до Переяславсько-Бориспільської консисторії Л. Хоцятовський сповіщає, що «произведен в свято-Троицкую Сергиеву лавру во Архимандриты», і пише: ця нова «должность требует от меня» опіки над монастирським співом, для чого просить «одолжить мне певчими басами, алтами и дышкантами человек до шести, в коих лавра имеет нужду» (ЦДІАК, ф. 990,

оп. 1, спр. 338, арк. 2). У літературі його називаються білорусом. В Острівському історико-культурному заповіднику зберігається Біблія московського друку 1756 р. з його дарчим записом Георгієві Кониському 29 квітня 1757 р. (КН 18501, арк. 46 зв.).

Дж.: «Во славу [...] Написана книга сія Ірмологія въ царствующем градѣ Санкт Петербургѣ въ лѣто 1750 трудом іеродіакона Леонида Хоцятовскаго» (перепишувач, тит. арк.); «Конецъ всѣх 8-ми гласов 1750-го года апрѣля 14 дня написана в Санкт Петербургѣ» (перепишувач, арк. 237). — РГБ, Тр.-Серг., № 454; РГБ, архів Разумовського (ф. 380), № 10/18, арк. 92 зв.; ЦДІАК, ф. 990, оп. 1, спр. 338, арк. 2.

Лит.: П. Строев. *Списки иерархов*, шп. 141; архим. Леонид. Описание славянских рукописей лавры, с. 153–154, № 454; К. Харлампович. *Малороссийское влияние*, с. 562; Ю. Ясиновский. Певческие рукописи, с. 298, № 28; Ю. Ясиновський. Соціальна функція українських нотних Ірмолоїв, с. 67; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 791.

Хрущик Іван (Іоан), з Калиня, переписав Ірмолой. в ост. чв. XVII ст.

Дж.: «Конецъ шестому гласу. Jan Chruszczyk s Kałynia za Kamięса» (перепишувач, арк. 112). — ЛНБ, НД 138.

Лит.: И. Свендицкий. Церковно- и русско-славянские, с. 383, № 81; *Нотолінійні рукописи*, с. 40, № 56; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 203.

Чехович Теодор Єгипетський, у 10–20 рр. XVIII ст., 1720, 1722 рр. переписав три Ірмолої.

Дж.: «[...] Theodor Czechowicz Egipski» (перепишувач, 42 зв. — наприкінці розділу; повторено на арк. 61 — наприкінці осмогласника);

«Anno Domini 1720 [...] Theodor Czechowicz Egipski» (перепишувач, арк. 81 зв.);

«[...] Anno D[omini] Theodorus Czechowicz Egipski» (перепишувач, арк. 327 зв.). — НБУВ, ДА 152 Л; I, 7477; I, 5585.

Лит.: А. Лебедев. *Рукописи*, с. 64, № 152; Ю. Ясиновський. Нотні рукописи, с. 152, 148, 147, № 147, 76, 56; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 488, 523, 551.

Чорнокунський (Олександр) Александр, с. Лука Шаргородська, при церкві Воздвиження 1742 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Сія книга глаголемая Ірмолой [...]. Сооружи его раб Божій Александер Чорнокунський [...] при храмѣ Честнаго Креста Господня во веси Луць Шаргородской, Року Божія 1742 мѣа февруарія дня 3» (перепишувач, тит. арк.). — РГБ, Разум. 96.

Лит.: *Собрание Д. В. Разумовского*, с. 116, № 96; Ю. Ясиновский. Певческие рукописи, с. 295, № 22; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 764.

Шелінгович Венедикт, у с. Хотилюбі, при церкві Покрови 1735 р. переписав Ірмолой.

«Ірмолой си есть Осмогласник [...]. Списано же бысть в богоспасаемой веси Хотѣлюби [...] трудолюбіем иноком Венедиктом Шелінговичем при храмѣ Покров пресвятѣй богородицы Року божія 1735 мѣсяца мая дня 13».

Лит.: А. Петрушевич. *Сводная летопись*, вип. 2, с. 131–132; J. Jasinowŝkyj. *Znaczenie eparchii przemyskiej*, с. 408; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 730. — Сьогодні місце знаходження рукопису не відоме.

Шоломович Григорій, з Ріпного, 1717 р. у м. Носівці при церкві Миколая переписав Ірмолою.

Дж.: «Списася сія книга Ірмолою рабу божому Андрею Яковичу Стрельбицкому за его кошт и наклад; в градѣ Носовцѣ при церкви святителя Христова Николая; Року 1717 мѣа юн[ія] 6 день, Григорій Шоломович из Репного Репнянскій страны Польскія» (переписувач, арк. 367). — РГБ, Лукаш. 77.

Лит.: Я. Шапов. *Собрание И. Я. Лукашевича*, с. 65–67, № 77; Ю. Ясиновский. *Певческие рукописи*, с. 294, № 19; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 514.

Щирецький Іван (Іоан), в с. Опорцях у 1729–1731 рр. переписав Ірмолою.

Дж.: «[...] Списася рабом божія многогрѣшным Іоаном Щирецким в селѣ Опорци рок бож[ого] 1731 мѣа марта» (переписувач, тит. арк.); наприкінці окремих розділів і в мініатюрах дати 1729–1730 рр. — ЛІМ, Рук. 83.

Лит.: И. Свенцицкий. *Опись музея*, с. 27, № 83; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 717.

Югасевич Іван (Югасевич-Склярський Іоан, Югас), *бл. 1741, с. Прикра, тепер Словаччина, — †1814, с. Невицьке під Ужгородом; дяк і церковний співець, учитель, маляр-ілюстратор, іконописець, писав духовні пісні, у 1756–1760 (?) рр. навчався в Ставропігійській школі у Львові (церковний спів, малярство); повернувшись до рідного села, дякував і вчителював, створив свого першого збірника духовних і світських пісень (1761–1763), збудував церкву (у пресвітерії вирізьблено його ім'я); від 1795 р. — у с. Невицькому, де був дяко-учителем; був церковним опікуном, обирався сільським старостою. Укладав і переписував пісенники, календарі, переписував церковні книги (1804 р. Псалтир), народні приповідки, малював церкви. Уважають, що створив понад 30 нотолінійних Ірмолоїв, вісім з яких дійшли до нашого часу: у с. Прикрі, при церкві Михаїла, у 1778–1779 і 1784–1785 рр., у с. Невицькому, при церкві Покрови, у 1795, 1800, 1806, 1809 (два Ірмолої), 1811–1812 рр. Його Ірмолої були дуже популярними на Закарпатті й навіть копіювалися, наприклад, 1841 р. Петром Кузмяком.

Дж.: «Ирмолой, сирѣч Пѣснослов, [...] Сіе писася року божія 1778 мѣа марта дня 22. Писал Іоан Югасевич у веси Прикрѣ при храмѣ архистратига Христова Михаїла (переписувач, мабуть, тит. арк.); «Писав Іоан Югасевич Склярски у веси Прикрѣ при храмѣ архистратига Христова Михаїла. Докончися року божія 1779 мѣа юнія дня 2» (переписувач, на ост. арк.). — І. Панькевич. Матеріали, с. 95;

«Ірмолой сирѣч Пѣснословъ [...] Сіе писася року божія 1784 мѣа юлія дня 13. Писал Іоанъ Югасевич Склярски у веси Прикрѣ при храмѣ архистратига Христова Михаїла» (переписувач, тит. арк.); інші записи переписувача: «1784 юлія

дня 13» (арк. 1 зв.), «Року божого 1784 мѣа октоврія дня 6. Іоан Югасевич» (арк. 39 зв., в мініятурі), «Року божого 1784 мѣа ноемрія дня 16. Іоан Югасевич Склярски» (арк. 105); «Іоан Югасевич Склярски. Року божого 1785 мѣа марта дня [...]» (арк. 200). — ЛІМ, Рук. 209;

«Ірмологіонъ содержащъ въ себѣ полезно нуждная церковная пѣнія, въ хи-рографіи Іоанна Югасевичъ, въ той часъ дяка Невѣчанскаго Столечнаго [...] при храмѣ Покровъ пресвятыя Бѣы. Изданъ ун Невѣцком Року Божого Сл: 1800» (переписувач, тит. арк.). — І. Панькевич. Матеріали, с. 95, № 4; В. Гошовский. Страницы истории, вклейка між с. 208–209;

«Слава, Честь, Поклоненіе и Вѣчное Благодареніе Б(о)гу [...]. Давшему сію Кни-гу нареченную ІРМОЛОГІОНЪ, то есть ПѢСНОСЛОВЪ, въ Щасливости начати, и въ || Бл(а)гоумилномъ дарѣ Б(о)ж(ес)твенномъ докончати. || Здѣ списася мною, Рабомъ Б(о)жимъ || Іоанномъ Югасевичомъ Пѣвцемъ || Невѣцянскія Ц(е)ркве. || При Храмѣ Покровъ Пр(ес)вятыя || Вл(ад)ыч(и)цы, наша Б(о)го-родицы, и пр(ис)но || Д(і)вы М(а)рія. || Року Хр(исто)ва 1809 м(іся)ца || Ноем-врія дня 7 || докончися» (колофон, арк. 93 зв.). — Прив. зб. Василя Панкулича в Мукачеві (І. Задорожний. Невідомий Ірмолой);

«Ірмологіонъ или катавасія съдержаетъ въ себѣ церковная пѣнія на празд-ники господскія и богородичныя и прочіихъ нарочитыхъ сятыхъ. Списася во славу Бога Вседержителя Аминь. При храмѣ Покровъ Пресвятыя Владичицы наша Богородицы и Присно Дѣвы Марія. Року Божія 1811 мѣа августа» (пе-реписувач, тит. арк.); «Слава, Честь, Поклоненіе и Вѣчное Благодареніе Б(о)гу [...]. Давшему сію Книгу нареченную Ірмологіонъ, то есть Пѣснословъ, въ Щасливости начати, и въ Бл(а)гоумилномъ дарѣ Б(о)ж(ес)твенномъ доконча-ти. Здѣ списася мною, 38. Рабомъ Б(о)жимъ Іоанномъ Югасевичомъ Пѣвцемъ Невѣцянскія Ц(е)ркве. При Храмѣ Покровъ Пр(ес)вятыя Вл(ад)ыч(и)цы, на-шея Б(о)городицы, и пр(ис)но Д(і)вы М(а)рія. Року Хр(исто)ва 1812 мѣа фев-руарія дня 1 докончися» (переписувач, колофон, арк. 98 зв.). — Прага, б-ка Кар-лового у-тету, XVII, L 16.

Зберігся запис І. Югасевича на Службенику 1759 р., придбаному ним у Львові під час навчання: «за которую дал 28 гольшов в акдеміи Львовской потрудив-шимся Иоаном Югасом, которую далъ до веси Прікра» (І. Панькевич. Матеріали, с. 22–23).

Літ.: А. Петров. *Материалы*, Приложение II, с. 87–88; Ю. Яворский. *Материалы*, с. 334, № 4, 7, іл. 17, 18, 21; І. Панькевич. Матеріали, с. 22–23, 94–95, № 2, 4; В. Гошовский. Страницы истории (фото титульного арк. на вклейці); Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 982, 993, 1015, 1018, 1066, 1071; І. Задорожний. Невідомий Ірмолой; Ю. Ясіновський. Виправлення, доповнення, 1114.

Яворницький Василій, у с. Бистрому 1784 р. переписав Ірмолой.

«Сію книгу, рекою Ірмолой, дав списати раб Божій Андрей Сита ко поученію своим дѣтям. [...]. Списася многогрѣшным и недостойным рабом Божиим Васи-ліем Яворницким; почал я писати февруарія 5, рок 1784, докончился марта 28, року божія 1784, у селѣ Быстром» (переписувач, арк. 2–10 і останній).

Літ.: Ю. Яворский. *Из карпаторусской*, с. 25–26; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 991.

Яків, священник і маляр-ілюстратор, с. Немильня, при церкві Покрови 1753 р. переписав Ірмолой.

Дж.: записи переписувача Якова: «Во славу [...]. Списася сія книга Ірмолой священо іереєм Яковом презвитером Немиленским. Живущему при храмѣ Покрови [...] Року [сотв.] мира 7261, от рож[ества] Христова 1753 мѣа марта» (переписувач, тит. арк.); «Сія обрисова священо іерей Яков парох Неми[ленський]» (арк. 7 зв.); «Конецъ гласу 1, 1753» (арк. 38 зв.); «Конецъ гласу третому, року божія 1753 мѣа юля 12 дня» (арк. 89 зв.); «Anno Domini 1754 w Niemilni Wołosci Zwiahelskiej α Jakub paroch Niemilinski» (арк. 192 зв.). — ХНБ, 819521.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 899.

Якубинський Феодор, священик та автор віршів, переписав шість Ірмолоїв: у Чернігові, три для Січі в Покровську церкву, до Корніївської церкви, останній, шостий — 1760 р. у с. Лукасах.

Дж.: «Во славу [...]. Списася рабомъ божимъ Феодоромъ Якубѣнскимъ, священникомъ Лукашовским, року 1760» (переписувач, тит. арк.); вірш Феодора Якубинського «Гди нот нет, там грѣшно пѣть», у якому йдеться про перепис ним шести Ірмолоїв:

[...] Руцѣ шестый Ірмолой в жизни сей скончаша (арк. 217);
Шест Ірмолое таких списах в моемъ вѣку:
Первий в Чернѣговѣ купцу Енку человѣку
Кой дал в храм Воскресенскій, в церков каменную
Для пѣнѣя клириками, рече именую,
Да согласно вси поют, на ноту взирая,
Дамаскиновѣ пѣсни красно почитая.
В Сѣчи в Покровску церков три разом купили,
По пяти рублов мене за труд удовлили.
Пятей в Корнѣевскій храм трудихся списати,
Се же шестый в Лукасах бог миѣ дал скончати.
Начало съи и конецъ приимы гусли сия
Писуца же сочегай в день части благия. — РНБ, Осн. F.I.648.

Лит.: Ю. Ясиновский. Ленинградская коллекция, с. 103; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 922.

Ярмолович Микола, іерей, парох с. Лозини, в ост. трет. XVII ст. переписав Ірмолой.

Дж.: «Азь іерей Микола Ярмолович Лозѣнскій» (переписувач, арк. 24); «Sei Osmohlasnyk spysiasia w Łozinie przez Mikołaja Łozińskiego Sgałata (!) miesinca marca dnia 17» (переписувач, арк. 62); «Азь іерей Микола Ярмолович парох Лозѣнскій окрестих (?)» (переписувач, арк. 84 зв.). — ЛНБ, НД 128.

Лит.: И. Свендицкий. Церковно- и русско-славянские, с. 381, № 66; *Нотолінійні рукописи*, с. 34–35, № 42; Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 156.

Яснопольський Василій, студент богословського класу Переяславської Духовної семінарії, 1808 р. переписав Ірмолой.

Дж.: «Во славу [...]. Написася книга сія Ірмолой в городѣ Переяславѣ студентомъ класса Богословіи Василіємъ Яснопольскимъ 1808-го году мѣсяца» (переписувач, тит. арк.). — ГИМ, Син. п. 1084.

Лит.: Ю. Ясиновський. *Українські та білоруські Ірмолої*, № 1065.

Яцко Іван (Іоан), с. Мушинка, при церкві Йоана Богослова 1807 р. переписав Ірмологій.

Дж.: «Ірмологіон сі єсть Осмогласнікъ [...] Преписанычъ мною грѣшнымъ Іоана Яцка в веси в веси Мушинцѣ за предстателством преставленія с. славнаго Іоа[ном] Богаслова Христова при храмѣ его. Лѣта от рождества Іисусъ Христова 1807 дня 1 августа» (переписувач, тит. арк.). — ЛІМ, Рук. 210.

Лит.: J. Jasinowski. Znaczenie eparchii przemyskiej, с. 419 № 176; Ю. Ясіновський. *Українські та білоруські Ірмології*, № 1064.

Бібліографія

- Абрамович Д. Несколько слов о рукописных и старопечатных собраниях Волынской епархии // *Христианское чтение*. Санкт-Петербург 1903 108–116.
- Амфилохий, архим. *Описание Воскресенской Ново-Иерусалимской библиотеки*. Москва 1876.
- Багрий А. *В защиту ценностей духа: Из отчета по сохранению памятников старины, искусства и культуры в районе военных действий*. Самара 1918.
- Балецкий Э. Эгерский рукописный ирмологий // *Studia Slavica Academiae Scientiarum Hungaricae*, т. 4, зош. 3–4. Budapest 1958, с. 293–323.
- [Балик Б. І.]. Рукописи Перемиської греко-католицької капітули в Народовій бібліотеці у Варшаві // *Богословія* 37 (1973) 193–213; 38 (1974) 237–243.
- Барсов Е. Описание актов архива Марковича // *ЧОИДР* 2 (1884), с. 11.
- Безсонов П. Судьбы нотных певческих книг // *Православное обозрение* (1864/5) 27–53; (1864/6) 92–130.
- Березин В. Описание рукописей Почаевской лавры, хранящихся в Библиотеке музея при Киевской духовной академии // *Труды КДА* (1881/7) 1–24, (1881/8) 25–76, (1881/9) 77–81, приложение (окрема відбитка: Киев 1884).
- Боянівська М. *Переписувачі книжок як культурні діячі України: XV — перша половина XVII ст.* [Львів] 1994.
- Бугославский Г. Вольские рукописные евангелия и апостолы // *Труды IX Археологического съезда в Вильне*, т. 2. Москва 1897 277–307.
- Будовниц И. У. *Словарь русской, украинской и белорусской письменности до XVIII века*. Москва 1962.
- Викторов А. *Государственное древлехранилище в термах московского кремлевского дворца*. Санкт-Петербург 1882.
- Вознесенский И. *Церковное пение православной Юго-Западной России по нотно-линейным ирмологам XVII–XVIII веков*, вип. 1–3. Москва 1898.
- Гарднер И. *Богослужбное пение русской православной церкви*, т. 1, 2. Нью-Йорк — Джорданвил 1978, 1982.
- Гнатюк В. Хоценський співаник Левицьких // *Записки НТШ*, т. 91. Львів 1909 95–125.
- Годинка А. Переписка М. М. Ольшавського з ігуменами ЧСВВ // *Записки ЧСВВ*, т. 6, вип. 1–2. Львів 1935 257.
- Голубець М. Малярі-василіяни на тлі західноукраїнського малярства XVIII ст. // *Записки ЧСВВ*, т. 3, вип. 3–4. Львів 1930 447–466.
- Гординський Я. Рукописи бібліотеки монастиря св. Онуфрія ЧСВВ // *Записки ЧСВВ*, т. 1, вип. 2–4; т. 3, вип. 1–2. Жовква — Львів 1925, 1927, 1928 (і окрема відбитка).
- Гординський Я. Рукописний Ірмологіон 1695 р. з ілюстраціями Григорія Залеського // *Ювілейний збірник на пошану акад. М. С. Грушевського*, т. 1. Київ 1928 72–83.

- Гошовский В. Страницы истории музыкальной культуры Закарпатья XIX — первой половины XX в. // *Украинское музыковедение*, [вип. 1]. Киев 1964 203–215.
- Девятисотлетие православия на Волини: 992–1892*, ч. 1. Житомир 1892.
- Дзбановський О. Минуле музичної культури на Україні // *Червоний шлях* (1927/11) 243–251.
- Добрянский Ф. *Описание рукописей Виленской Публичной библиотеки церковнославянских и русских*. Вильно 1882.
- Дубровіна Л. Супрасльський Ірмолой 1601 року: Деякі аспекти кодикологічного дослідження // *Рукописна та книжкова спадщина України*, вип. 1. Київ 1993 13–20.
- Жолтовський П. Словник-довідник художників, що працювали в XIV–XVII ст. на Україні // *Матеріали з етнографії та мистецтвознавства*, вип. 7–8. Київ 1963 189–232.
- Жолтовський П. *Українська рукописна книга та її оздоблення*. Київ 1926.
- Задорожний І. Невідомий Ірмолой Івана Югасевича // *Καλοφωνία*, ч. 1. Львів 2002 273–280.
- Запаско Я. *Ошатність української рукописної книги*. Львів 1998.
- Запаско Я. *Пам'ятки книжкового мистецтва: Українська рукописна книга*. Львів 1995.
- Иадор (Илларион Ткаченко). История Киево-Печерского напева // *Русская музыкальная газета* (1907) № 3, шп. 341.
- Ісаєвич Я. *Джерела з історії української культури доби феодалізму*. Київ 1972.
- Ісаєвич Я. Дрогобич у XVII–XVIII ст.: 3 джерел про побут і культуру міського населення // *Дрогобицький краєзнавчий збірник*, вип. 8. Дрогобич 2004 198–207.
- Каталог выставки XII Археологического съезда в Харькове: Отдел рукописей*. Харьков 1902.
- Каталог выставки XIV Археологического съезда в г. Чернигове*. Чернигов 1908.
- Козицький П. *Спів і музика в Київській академії за 300 років її існування*. Київ 1971.
- Конотоп А. Древнейший памятник украинского нотополосного письма — Супрасльский ирмологийон 1598–1601 гг. // *Памятники культуры. Новые открытия*. 1974. Москва 1975 285–293.
- Конотоп А. Супрасльский ирмологий 1638–1639 гг. // *Памятники культуры. Новые открытия*. 1980. Ленинград 1981 233–240.
- Конотоп А. Супрасльский ирмологийон // *Советская музыка* (1972/2) 117–121.
- Лебедев А. *Рукописи церковно-археологического музея импер. Киевской духовной академии*, т. 1. Саратов 1916.
- Леонид, архим. Описание славяно-русских рукописей книгохранилища ставропигиального Воскресенского, Новый Иерусалим именуемого, монастыря... // *ЧОИДР* (1871) кн. 1 1–71.
- Леонид, архим. Описание славянских рукописей Свято-Троицкой Сергиевой лавры // *ЧОИДР* (1878) кн. 2 I+XIX+1–352; кн. 4 I+240; (1879) кн. 2 1–267 (є окрема відбитка).
- Леонид, архим. *Систематическое описание славяно-российских рукописей собрания графа А. С. Уварова*. Москва 1893–1894.
- Лопарев Хр. *Описание рукописей императорского Общества любителей древней письменности*, ч. 1. Санкт-Петербург 1892.
- Маслов С. Обзор рукописей библиотеки имп. университета св. Владимира // *Университетские известия* (1910) № 5 1–44 (є окрема відб.: Київ 1910).
- Микитась В. *Давні рукописи і стародруки наукової бібліотеки Ужгородського університету*, ч. 1, 2, Львів 1961, 1964.
- Миклашевський Й. М. *Музична і театральна культура Харкова кінця XVIII — першої половини XIX ст.* Київ 1967.

- Никольский Н. *Рукописная книжность древнерусских библиотек (XI–XVII вв.)*, вып. 1: А–Б. Санкт-Петербург s. a.
- Ніколаєв М. *Палата книгопісна: Рукописна книга на Беларусі ў X–XVIII стагоддзях*. Мінск 1993.
- Нотолінійні рукописи XVI–XVIII ст.*: Каталог / уклад Ю. Ясіновський, за участю О. Дзюбан. Львів 1979.
- Панькевич І. Матеріали до історії мови південно-карпатських українців // *Науковий збірник музею Української культури в Свиднику*, т. 4, кн. 2. Пряшів 1970.
- Перетц В. Отчет об экскурсии семинария русской филологии в Полтаву и Екатеринослав 1–9 июня 1910 г. // *Университетские известия* (1911) № 2, Приложение I 43–48.
- Перетц В. Отчет об экскурсии семинария русской филологии в Житомир 21–26 октября 1910 г. // *Университетские известия* (1911) № 9, 10, 12 1–56, 57–110, 111–148+131–140.
- Перетц В. *Рукописи библиотеки Московского университета, самарских библиотек и музея и минских собраний: Описание рукописных собраний*, вып. 3. Ленинград 1934.
- Перетц В. *Отчет об экскурсии семинария русской филологии в Киев*. Киев 1916.
- Петров А. *Материалы для истории Угорской Руси*, т. II. Приложение II. Санкт-Петербург 1906.
- Петров Н. Описание рукописей церковно-археологического музея при Киевской духовной академии // *Труды Киевской духовной академии* (1874/3–7, 10, 12; 1875/1–3, 5–7, 11; 1877/2–11); є окрема відбитка.
- Петров Н. *Описание рукописных собраний, находящихся в г. Киеве*, вып. 2. Киев 1897.
- Петрушевич А. *Сводная галицко-русская летопись*, вып. 1, 2, доповн. Львов 1874, 1887, 1891.
- Піхура Г. Богдан Анісімович // *Божим Шляхам* (Лондон 1966/4 (97) 8–12.
- Площанский В. Лавров, село і монастир в Самборском окрузи // *Науковий збірник Народного Дому*. Львів 1866 327–339.
- Попов Н. Недавние поступления рукописей в Патриаршую библиотеку в Москве // *Журнал министерства народного просвещения* (1909) № 9 1–8.
- Пуцко В. Малоизвестные рукописные собрания Ленинграда // *ТОДРЛ*, т. 25 (1970) 345–348.
- Разумовский Д. *Церковное пение в России*, вып. 1–3. Москва 1867–1869.
- Рамазанова Н. В. (упоряд.). *Рукописные книги собрания Придворной певческой капеллы: Каталог*. Санкт-Петербург 1994.
- Рогов А. *Сведения о небольших собраниях славяно-русских рукописей в СССР*. Москва 1962.
- Родосский А. *Описание 432-х рукописей, принадлежащих Санкт-Петербургской Духовной академии*. Санкт-Петербург 1904.
- Свенцицкий И. *Опись музея Ставропольского института во Львове*. Львов 1908.
- Свенцицкий И. Церковно- и русско-славянские рукописи Публичной библиотеки Народного Дома во Львове // *ИОРЯС*, т. 9, кн. 3 (1904) 350–414.
- Свенціцький І. *Опис рукописів Народного Дому з колекції Ант. Петрушевича* [= Українсько-руський архів, ч. 1]. Львів 1906; [ч. 2, 3]. Львів 1911.
- Сецинский Е. *Музей Подольского церковно-археологического общества, 2: Опись предметов старины*. Каменец-Подольский 1905.
- Славянские рукописи Афонских обителей / упоряд. А. А. Турилов и Л. В. Мошкова*, ред. А.-Э. Тахиаос. Фессалоники 1999.
- Собрания Д. В. Разумовского и В. Ф. Одоевского: Описания / ред. И. М. Кудрявцев*. Москва 1960.

- Стоянович Л. *Каталог рукописа и старих штампаних књига: Збирка Српске краљевске академије*. Београд 1901.
- Строев П. *Списки иерархов и настоятелей Монастырей Россійския Церкви*. Санкт-Петербург 1877 (репринт: Köln — Wien 1990 [= Bausteine zur Geschichte der Literatur bei den Slaven, 35]).
- Струменский М. Из Острожской старины // *Богословский вестник* (1916) № 1 15–16.
- Теодорович Н. *Город Владимир Волынской губернии в связи с историей Волынской иерархии*. Почаев 1893.
- Теодорович Н. *Историко-статистическое описание церквей и приходов Волынской епархии*, т. 1–5. Почаев 1888–1903.
- Титов А. *Описание славяно-русских рукописей, находящихся в собрании...* А. А. Титова, т. 1, част. 2. Санкт-Петербург 1901.
- Тончева Е. *Монастирът голям скит — школа на българский роспев: Скитски болгарски ирмолози от XVII–XVIII в.* София 1981.
- Трипольский В. *Полтавское епархиальное древлехранилище: Указатель с описанием выдающихся письменных и вещественных памятников церковной старины Полтавской епархии*. Полтава 1909.
- Турилов А. А. Малоизвестные системы восточнославянской книжной тайнописи // *Археологический ежегодник за 1992 год*. Москва 1994 102–103.
- Финдейзен Н. *Очерки по истории музыки в России с древнейших времен до конца XVIII века*, т. 1. Москва — Ленинград 1928.
- Франко І. Кінцеві записи в староруських рукописах // *Записки НТШ*, т. 74, кн. 6. Львів 1906 145–149 (передрук: Франко І. *Зібрання творів у 50-ти томах*, т. 37. Київ 1982 166–170).
- Франко І. Історія української літератури // Франко І. *Зібрання творів у 50-ти томах*, т. 40. Київ 1983 7–370.
- Харлампович К. *Малороссийское влияние на великорусскую церковную жизнь*, т. 1. Казань 1914.
- Цалай-Якименко О. *Київська школа музики XVII століття*. Львів 2002.
- Цалай-Якименко О. Перекладна півча література XVI–XVII століть в Україні та її музично-віршова форма // *Записки НТШ*, т. 226: *Праці Музикознавчої комісії*. Львів 1993 11–40.
- Цалай-Якименко О., Михайлюк Я. Ноголінійний Осмогласник з молдавського монастиря Драгомирна — пам'ятка українсько-молдавських музичних зв'язків // *Musica hirtana: Збірник статей кафедри музичної україністики ЛДМА*, ч. 1. Львів 2003 213–234.
- Чудінова І. Клирошани-українці Олександро-Невського монастиря // *З історії української музичної культури*. Київ 1991 53–63.
- Щапов Я. Н. Собрание рукописных книг И. Я. Лукашевича и Н. А. Маркевича: Обзор // *Записки отдела рукописей*, вып. 19. Москва 1957 3–35
- Щапов Я. Н. *Собрание И. Я. Лукашевича и Н. А. Маркевича: Описание* / ред. И. М. Кудрявцев. Москва 1959.
- Щеглова С. Описание рукописей Киевского Художественно-промышленного и научного музея им. гос. импер. Николая Александровича // *ИОРЯС*, т. 12, кн. 1 (1916) 143–191 (окр. відб.: Петроград 1916).
- Щербаківський Д. Нові придбання Рукописного відділу Першого державного музею в Києві // *Бібліологічні вісті* (1923) груд., № 4, шп. 103–106.
- Яворский Ю. *Из карпаторусской книжной старины: Отчет об археологической поездке в Прикарпатскую Русь летом 1931 года*. Прага 1936.

- Яворский Ю. Исторические, личные, вкладные и другие записи в карпаторусских рукописных и печатных книгах XVI–XIX вв. // *Науковий збірник тов. «Просвіта»*, річник 7–8. Ужгород 1931 186–216.
- Яворский Ю. *Материалы для истории старинной песенной литературы в Подкарпатской Руси*. Прага 1934.
- Ясиновский Ю. Ленинградская коллекция рукописей украинской традиции // *Прошлое и настоящее русской хоровой культуры: Материалы Всероссийской научно-практической конференции*. Москва 1984 101–105.
- Ясиновский Ю. Певческие рукописи украинской традиции в собраниях Государственной библиотеки СССР им. В. И. Ленина // *Записки отдела рукописей*, вип. 45. Москва 1986 284–298.
- Ясиновский Ю. Украинские ирмологии и их создатели // *Книга в России до середины XIX века*. Ленинград 1985 48–49.
- Ясиновський Ю. Джерела вивчення українсько-білорусько-російських музичних зв'язків XVI — середини XVII століття // *З історії української музичної культури*. Київ 1991 9–24.
- Ясиновський Ю. З історії музики західноукраїнських земель XVI–XVII ст. // *Українське музикознавство*, вип. 21. Київ 1986 107–116.
- Ясиновський Ю. Нотний ірмолой Гаврила Аранесовича як пам'ятка східнослов'янських музичних зв'язків // *Бібліографія українознавства: Бюлетень Комісії української бібліографії Міжнародної асоціації україністів*, вип. 2: *Бібліографія та джерела музикознавства*. Львів 1994 20–23
- Ясиновський Ю. Нотний Ірмолой з колекції Івана Франка // *Бібліотека, книга, читач*. Київ 1987 104–112.
- Ясиновський Ю. Нотні рукописи у фондах ЦНБ АН УРСР (Ірмологіони) // *Фонди відділу рукописів Центральної Наукової Бібліотеки АН УРСР*. Київ 1982 130–154.
- Ясиновський Ю. Соціальна функція українських нотних Ірмолоїв // *Рукописна та книжкова спадщина*, вип. 2. Київ 1994 63–72.
- Ясиновський Ю. *Українські та білоруські нотолінійні Ірмолої 16–18 століть*: Каталог і кодикологічно-палеографічне дослідження. Львів 1996.
- Ясиновський Ю. Виправлення, уточнення й доповнення до Каталогу нотолінійних Ірмолоїв // *Калогонія: Науковий збірник з історії церковної монодії та гимнографії*, ч. 2. Львів 2004 157–193.
- Ясіноўскі Ю. Беларускія Ірмалой — помнікі музычнага мастацтва XVI–XVII стагоддзяў // *Мастацтва Беларусі* (1984/11) 50–55.
- Яцимирский А. *Славянские рукописи румынских библиотек*. Санкт-Петербург 1905.
- Gerus-Tarnawecy I. *East Slavic Cyrillica in Canadian Repositories*. Winnipeg 1981.
- Jasinowski J. Znaczenie eparchii przemyskiej w rozwoju ukraińskiej muzyki cerkiewnej // *Polska — Ukraina: 1000 lat sąsiedztwa*, т. 2. Przemysł 1994 403–420.
- Pallagi B., Zbiskó E. Az Egri Főegyházmegei Könyvtár szláv anyagából // *Az Egri Tanárképző főiskola füzetei*, No 276. Eger 1962 608–616.
- Petrović D. A Liturgical Anthology Manuscript with the Russian Hammer-Headed Notation A. D. 1674 // *Musica antiqua: Acta scientifica*, т. 3. Bydgoszcz 1972 293–321.
- Rękopisy cerkiewnosłowiańskie w Polsce*: Katalog / упоряд. Aleksandr Naumow, Andrzej Kaszlej, вид. 2-ге, змінене. Kraków 2004.
- Strzetelska-Grynberowa Z. *Staromiejskie: Ziemia i ludność*. Lwów 1896.
- Sztuka iluminacji i grafiki cerkiewnej: Katalog wystawy Biblioteki Narodowej*. Warszawa 1996.